

Pohjan kunta ja Uudenmaan ympäristökeskus

Pohjanpitäjänlahden perukan hoito- ja käyttösuunnitelma

Luontotieto Keiron Oy

Esko Vuorinen

15.10.2008

Sisällys

1	Johdanto	2
2	Menetelmät.....	3
3	Luontotyypit ja lajit.....	4
3.1	Yleistä Pohjanpitäjänlahden luonnosta	4
3.2	Luonnon kuvaus osa-alueittain.....	4
3.3	Lajisto.....	11
4	Käyttö	14
5	Suojelun ja käytön tavoitteet	15
6	Toimenpiteet ja käytön ohjaus	16
7	Toteuttaminen.....	20
8	Seuranta.....	21
9	Suunnitelman vaikutusten arviointi	22
10	Lähteet.....	23

Liite 1: Hoito- ja käyttösuunnitelma-alue, Natura 2000 -rajaus

Liite 2: Lajiluettelot (linnut, putkilokasvit, kalat)

Liite 3: Natura 2000 -luontotyypit ja arvio suunnitelman vaikutuksista niihin

Liite 4: Osa-alueet

Liite 5: Arvoalueet

Liite 6: Alueen käyttö

Liite 7: Pohjanpitäjänlahden luonnonsuojelualue, rajaus

Liite 8: Pohjanpitäjänlahden suojelualue, rauhoitusmääräykset

Kansikuva: Näkymä Storön huipulta kohti Soltunaa. Esko Vuorinen 13.6.2007

Lajien uhanalaisluokituksiin on käytetty seuraavia lyhenteitä:

RE	hävinnyt
CR	äärimmäisen uhanalainen
EN	erittäin uhanalainen
VU	vaarantunut
NT	silmälläpidettävä
RT	alueellisesti uhanalainen

1 Johdanto

Pohjanpitäjänlahden perukan hoito- ja käyttösuunnitelma kattaa 315 ha lahden pohjoisimmassa osassa (liite 1). Suunnitelma-alue on pääosin Natura 2000 -aluetta, mutta siihen kuuluu myös muita alueita. Natura 2000 -alueeseen kuuluva Pohjanpitäjänlahden luonnonsuojelualue (120 ha) on perustettu 25.2.2008. Luonnonsuojeluohjelmaa koskevilta osin Pohjanpitäjänlahden perukan hoito- ja käyttösuunnitelman vahvistaa Uudenmaan ympäristökeskus. Suojelualueeseen kuulumattomien alueiden hoidosta ja käytöstä suunnitelma antaa suosituksia, mutta ne eivät ole luonteeltaan samalla tavalla sitovia.

Suunnitelmassa esitellään alueen suojelun perusteena olevat luontotyypit ja lajit. Tiedot perustuvat kartoitukseen 2007 kesällä (luku 3). Luontotyypit ja lajit esitetään raportin liitteissä luetteloina ja karttoina.

Alueen nykyistä käyttöä selostetaan luvussa 4. Siinä luetellaan ne käyttömuodot, jotka ovat merkityksellisiä alueen suojeluperusteiden säilyttämisen kannalta.

Hoidon ja käytön tavoitteet määritellään alueen suojeluperusteiden pohjalta. Alueen käytön tavoitteet mitoitetaan suojelutavoitteet huomioon ottaen ekologisesti, taloudellisesti ja sosiaalisesti kestäväällä tavalla (luku 5).

Luvussa 6 esitetään suojeluperusteiden säilyttämiseksi tai ennallistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Samoin esitetään alueen muuta käyttöä ja sen kehittämistä koskevat toimenpiteet. Ympäröivälle maankäytölle on myös esitetty luonnonarvoja turvaavia suosituksia. Toimenpiteet on kuvattu sillä tarkkuudella, että niiden vaikutusta luontoon voidaan arvioida.

Toimien toteuttamista käsitellään luvussa 7. Siinä esitetään mm. toteuttamisen aikataulua ja vastuutahoja.

Raportin lopussa annetaan ehdotukset alueen seurannasta (luku 8) sekä arvio suunnitelman vaikutuksista (luku 9) Raportin liitteenä 3 on tarkempi arvio suunnitelman vaikutuksesta Natura-luontotyyppeihin sekä harkinta Natura-vaikutusten arvioinnin tarpeellisuudesta.

Pohjan kunta (Kukka-Maaria Luukkonen ja Jouni Stordell) sekä Uudenmaan ympäristökeskus (Kirsi Hellas) olivat antaneet toimeksiannon työhön. Maastotyön teki ja suunnitelman laati luontokartoittaja (eat) Esko Vuorinen Luontotieto Keiron Oy:stä.

Suunnitelman laatija haluaa kiittää kaikkia suunnitelman laatimiseen osallistuneita ja siihen tietoja sekä mielipiteitä antaneita. Erityinen kiitos kuuluu Esa Ervastille arvokkaista lintutiedoista, Lotta Bromanille biologisista yleistiedoista sekä Minttu Peuraniemelle vesikasvillisuutta koskevista tiedonannoista!

2 Menetelmät

Esitiedot alueen luonnosta kerättiin olemassa olevista julkaisuista, tutkimuksista ja muista selvityksistä. Lisäksi haastateltiin Pohjan luontoharrastajia.

Selvitysalueen rajausta on esitetty liitteessä 3. Luontokartoittaja inventoi koko rajatun alueen kesän ja syksyn 2007 aikana. Maastoinventointipäivät olivat 17.7., 7.8., 16.8., 27.9., 26.10., 7.11. ja 8.11.2007.

Maastossa havainnoitiin kasvillisuutta, hajahavaintoja tehtiin muusta lajistosta. Kasvillisuuden perusteella määriteltiin alueen luontotyypit. Luontotyyppien rajausta piirrettiin maastossa kartalle sekä useimmiten myös määritettiin GPS-laitteen avulla (Garmin 60 scx), jonka tarkkuus yleensä on +-5-15 m. Luontotyyppikuvioista havainnoitiin niiden luonnontilaa ja edustavuutta, esim. metsäisistä luontotyypeistä lahopuun määrää.

Vesialueen kasvillisuuskuvioilta mitattiin vedensyvyyksiä luotaamalla mitalla, joka oli varustettu venymättömän mittanauhan päässä leveällä, pohjaliejuun uppoamattomalla painolla. Vedensyvyydet on muutettu keskivedensyvyyksiksi. Mittaushetken vedenkorkeustiedot kysyttiin Merentutkimuslaitokselta.

Tiedot linnustosta perustuvat pääosin alueen lintuharrastajilta saatuihin tietoihin, joita täydennettiin maastohavainnoilla.

Suunnittelun lähtökohtia esiteltiin yleisötilaisuudessa 12.11.2007. Tilaisuudessa maanomistajille jaettiin kysely, johon tuli kolme vastausta. Västra Nyland -lehdessä julkaistiin 14.11.2007 artikkeli, jossa esiteltiin suunnittelun periaatteita samalla kun siinä kerrottiin linnustonsuojelualueen perustamisesta.

3 Luontotyypit ja lajit

Alueen suojelun perusteena olevat luontotyypit on esitetty liitteessä 3 ja alueen lintu- ja kasvilajit liitteessä 2. Hoidon ja käytön suosituksia varten alue on jaettu osa-alueisiin, joiden luonnonarvot ja huomattavimmat lajit on kuvattu seuraavassa.

3.1 Yleistä Pohjanpitäjänlahden luonnosta

Pohjanpitäjänlahti on noin 14,5 kilometriä pitkä ja yhdestä neljään kilometriä leveä lahti, joka ulottuu Mustionjoen ja Fiskarsinjoen suulta Tammisaareen. Pohjanpitäjänlahti edustaa Natura-luontotyyppiä 1650 (kapeat murtovesilahdet, smala vikar i boreal Östersjökust) ja se on kyseisen luontotyypin tärkeimpiä edustajia Suomessa (Airaksinen ym. 2001).

Vesi lahdessa on kerrostunutta ja syvänteissä on esiintynyt happikatoa. Makeaa vettä lahteen tuovat Mustionjoki ja Fiskarsinjoki sekä monet purovesistöt, joista tärkeimmät ovat Thomasbölebäcken ja Dalkarbybäcken. Pintaveden suolapitoisuus muuttuu Pohjanpitäjänlahden perukasta Suomenlahteen ulottuvalla noin 50 kilometrin matkalla lähes suolattomasta yli 0,6 prosenttiin. Lahden syvänteissä on suolaisempaa vettä, joka ei yleensä sekoitu pintaveden kanssa. Suolavesikerrostuneisuuden takia lahden syvimät osat ovat herkkiä happikadolle. Lahti on syvimillään 40 metriä syvä.

Lahtea erottaa ympäröivästä merialueesta vedenalainen kynnyalue. Syvyydeltään tämä Tammisaaren salmissa sijaitseva kynnyys on noin seitsemän metriä. Lahden pohja on enimmäkseen pehmeää liejua tai savea.

Pääosassa lahtea kasvusto on lähes kokonaan makeanveden kasveja. Ravinteisuuden ansiosta kasvilajisto on poikkeuksellisen runsas ja lahdessa esiintyy kasveja, jotka muualla tunnetaan pelkästään makeanveden kasveina. Pohjanpitäjänlahden perukka on myös linnustollisesti merkittävä kohde, vaikka ei kuulukaan lintuvesikohteiden parhaimmistoon (Eeva 1990b, Ympäristöhallinto 2002).

3.2 Luonnon kuvaus osa-alueittain

Osa-alueiden raja- ja esitys liitteessä 4.

Lintujen, putkilokasvien ja kalojen tieteelliset ja ruotsalaiset nimet löytyvät liitteestä 2, muihin lajiryhmiin kuuluvista on nämä mainittu tekstissä.

Osa-alue 1 Malmholmen

5,4 ha

Vanhaa hakamaista puustoa, väljää, puistomaista. Lahopuuta on runsaasti. Alue on luonnoltaan melko arvokas. Niemen kärjessä on kesähuvila hoidetulla tontilla. Huvilan venevalkama on hiljattain ruopattu.

Rannat kuuluvat Natura-alueeseen.

Kuva 1. Gumnäsfladan ruovikon ympäröimissä avovesialoissa vesi on kirkasta ja uposkasvien täyttämää. Esko Vuorinen 7.8.2007

Osa-alue 2 Gumnäsfladan (kuva 1)

28,5 ha

Hyvin rehevä ruovikkoflada, joka edustaa tyypiltään mannerfladaa. Ruovikon keskellä, ruovikon Pohjanpitäjänlahden avoalueesta erottamina on matalia avovesialueita, jossa vesi on kirkasta ja uposkasvillisuus runsasta. Linnustollisesti ja kasvistollisesti flada on arvokasta ja monimuotoista vesialuetta. Fladan keskellä sijaitseva Flitun-saari on myös luonnoltaan erityinen alue (siitä on erillinen kuvaus, osa-alue 3).

Avovesialueilla runsaimpina uposkasveina ovat isovesiherne, kiehkuraärviä, vesirutto ja karvalehti. Monin paikoin vedenpintaa peittävät irtokellujat ja -keijujat (iso-, pikku- ja ristilimaskat sekä kilpukka). Ulpukka on itse flada-alueella vähäisempi, vaikka se muuten reunustaa merenpuoleisia sivuja ruovikoista. Kelluslehtisistä runsain on pohjanlumme. Avovesialojen reunoilla kasvaa kapeaosmankäämiä. Ruovikon ja ilmaversoisten seassa mättäillä esiintyy luhtakasvillisuutta, mm. nevaimarretta, varstasaraa ja punakoisoa. Myös vesisammallajisto on monipuolinen.

Rantojen lehtipuustossa on paikoin paljon ohutta lahpuuta, mikä suosii tikkalintuja. Pikkutikka kuuluu rantametsien pesimälajeihin.

Gumnäsfladan on erittäin tuottoisa kalojen ”lastenkamari” eli kutu- ja poikastuottoalue, mikä johtuu rehevyydestä ja vesiekosysteemin suhteellisen häiriöttömästä tilasta. Vesi lämpenee matalassa fladassa varhain, mikä edistää kalojen kasvua. Myös tiivis uposkasvillisuus parantaa kalanpoikasten viihtymistä. Lahden poikastuotolla on merkitystä laajalle merialueelle.

Ihmistoiminta vaikuttaa fladaan melko vähän. Fladan tutkimuksellinen arvo on suuri. Lahden ruovikoituneella perukalla on muutama venevalkama (kaksi käytössä olevaa). Pieni lintutorni sijaitsee koillisrannalla (kuva 4). Nykyisellään flada kehittyä lähes häiriöttömästi.

Vesialue kuuluu Natura-rajaukseen, mutta eivät rantametsät eivätkä -niityt, lukuun ottamatta koillisrannan luhta-alueita.

Osa-alue 3 Flitun

3,6 ha

Matalan laakea puustoinen saari, jossa puut ovat harvinaisen järeitä. Kolopuita ja lahoppua on paljon. Puuston muodostavat isot haavat, tervalepät, koivut ja kuuset. Saari on kesäisin lähes luoksepääsemätön, sankan ruovikon ympäröimä ja siksi rauhallinen, valkohäntä- ja metsäkauriiden sekä kolopesijöiden valtakunta. Kasvillisuus on tavanomaista saniaislehdon ja puna-ailakkityypin kasvillisuutta. Länsirannan tervaleppävyössä kasvaa saraikkoa, joka suuresta koosta päätellen saattaa olla vankkasaran ja jonkun muun saralajin risteymää.

Maanomistukseltaan saari on jakautunut. Isoin osa on kunnan omistuksessa.

Alue sisältyy Natura-alueeseen.

Osa-alue 4 Gumnäs

21,7 ha

Kunnan omistama virkistysalue, jossa on matonpesupiste, uimaranta, vanha tanssilava ja entinen jätevedenpuhdistamo. Metsää on hoidettu. Rannat ovat osittain vilkkaassa virkistyskäytössä. Itäinen niemenhaarake on ahkerasti käytetty villi veneranta, jossa on parikymmentä soutuvenettä tai pientä moottorivenettä puiden väleihin vedettynä. Länsiosassa on kirkonkylän uimaranta ja sen pysäköintialue. Tiestö ja polusto ovat hyvät. Klobbenille johtaa betonikantinen pengertie. Länsirannalla sijaitsee vanha venelaiturin perusta. Luonnonarvoja on hieman (paikoin vanhaa sekapuustoa).

Klobbenin itäpuolella lahdessa elelee voimakas kanta karvaukonkorentoa (*Brachytron pratense*) (sv. tidig mosaikslända). Laji on Suomessa eteläinen ja varsin harvinainen (Ervasti 2008).

Natura-alueen ulkopuolella, rajaus kulkee rantaviivassa.

Osa-alue 5 Klockaruddenin ranta (Gumnäs-Venekerho)

10,9 ha

Enimmäkseen kunnan omistama, ruovikkoinen ranta-alue. Klockaruddenissa sijaitsee vanha kunnan venelaiturin paikka ja sen itäpuolella parin veneen venelaituri ja muutamia viljejä veneitä. Alueen länsiosassa sijaitsee venekerhon venesatama, joka on aktiivinen ja käytössä.

Alueen ruovikko on tavanomaista, eikä siellä ole erityisiä luonnonarvoja.

Pääosin Natura-alueen ulkopuolella, ruovikkoiset osat rantaniitystä kuuluvat Naturaan.

Osa-alue 6 Gumnäsin talon pihapiiri

4,2 ha

Kunnan omistama alue. Kauniisti harjanteella sijaitsevat vanhat rakennukset, niiden ympärillä vanhaa puustoa. Talojen itäpuolella on hoitamaton jalopuuvaltainen puisto, jossa lepakkotiheys on suuri.

Natura-alueen ulkopuolella.

Osa-alue 7 Klockaruddenin vanha peltomaisema

10,2 ha

Kunnantalolta ja palokunnantalolta rantaan ulottuvalla alueella kasvaa harvennettua nuorta koivikkoa. Muuten alue edustaa tavanomaista, joutomaan kaltaista luontotyyppiä, paitsi lammaslaitumena oleva osa, jolle on ehtinyt kehittyä tyypillinen hakamaarakenne. Alueen pensastoissa pesii vaateliasta yölaulajalinnustoa.

Koirien ulkoilutarha on perustettu vanhan kaatopaikan päälle tehdyille laakealle läjitykselle alueen itäosaan.

Natura-alueen ulkopuolella.

Osa-alue 8 Grundet

0,4 ha

Pieni ruovikon ympäröimä luoto, jolla kasvaa muutama tervaleppä.

Sorapohjaista niittyä, avokalliota. Pesivää vesilinnustoa on yllättävän runsaasti, mutta sen määrä vaihtelee vuosittain.

Alue sisältyy Natura-alueeseen.

Osa-alue 9 Frimansholmen – Pappilanlahti

9,5 ha

Frimansholmenin rakennetun pikkusaaren länsi- ja luoteispuolella on ruovikkoa, joka on monipuolisen vesikasvillisuuden laikuttamaa. Alue on pesimälinnustoltaan lahden arvokkainta ja runsainta aluetta osa-alueen 2 ohella. Ruovikon sisään jää ruovikon ympäröimiä avovesilampareita, joiden kasvillisuus on samankaltaista kuin osa-alueella 2.

Aikaisemmissa, tuoreissa inventoinneissa on Pappilanlahdelta Storön pohjoispuolelta löytynyt uhanalaista levälajia, tähtimukulapartaa (*Nitellopsis obtusa*) (sv. stjärnslinke) sekä otalehtivitaa (Henricson 2007).

Alue sisältyy Natura-alueeseen, vain kapea kaista ruovikoituneesta rantaniitystä jää ulkopuolella.

Kuva 2. Fjälletin laidunniityiltä aukeavat viehättävät näkymät labdelle. EV 8.11.2007

Osa-alue 10 Fjället eli Näsbyn laidun (kuva 2)

7,5 ha

Pellon ympäröimä monipuolinen laidunalue, joka on luokiteltu valtakunnallisesti arvokkaaksi Uudenmaan perinnemaisemaintoinnissa (Pykälä & Bonn 2000). Lajistoon kuuluu monia harvinaisia ja uhanalaisia lajeja. Lajitiheys on suuri, jopa 30 lajia neliometrillä. Keto on mäkileinikin (*Ranunculus bulbosus*) itäisin kasvupaikka Suomessa. Mäkileinikki on luokiteltu alueellisesti uhanalainen lajiksi. Vaarantuneen keltamataran (*Galium verum*) ohella kasvaa silmälläpidettäviä lajeja: ketonoidanlukkoa (*Botrychium lunaria*) ja ketoneilikkaa (*Dianthus deltoides*). Harvinainen ketopiippo (*Luzula campestris*) kasvaa runsaana.

Ketoa on laidunnettu 1980-luvulle, jonka jälkeen seurasi parikymmentä vuotta laiduntamattomuutta kunnes vuonna 2005 alue taas aidattiin ja sitä alettiin taas laiduntaa nautakarjalla.

Alue on historiallisesti arvokas ikivanha markkinapaikka, jossa näkyvissä vielä merkkejä asutuksesta (Seppälä 2006). Maisemaltaan ketoalue on komea ja siltä aukeaa kaunis näkymä Pohjanpitäjänlahdelle.

Natura-alueen ulkopuolella.

Osa-alue 11 Soltunan ranta

5,0 ha

Aikoinaan laidunnettua rantaa, joka on nyt ruovikoitunut ja nykyisellään siinä ei ole erityisiä luonnonarvoja. Alueella on neljä ruopattua venevalkamaa.

Natura-alueen raja-
us kulkee lähellä ylävesirajaa.

Kuva 3. Storön kallioketojen lajisto ilmentää emäksistä kivilajia. Kuvassa mätäs karvakiviyrttiä ja sen yllä kukkivat ruoholaukat, ketokeltot ja keto-orvokit. EV 13.6.2007

Osa-alue 12 Storön (kansikuva ja kuva 3)

24,8 ha

Seurakunnan omistama puustoinen suurehko saari, joka on saanut olla hakkaamatta vuosikymmeniä. Saari on nykyisellään rauhallinen, mistä kertoo se, että pesimälinnustoon kuuluu arkoja lajeja (lehtopöllö ja nuolihaukka). Saaren luonto on monipuolista.

Saarta ympäröi ruovikko, jossa vesilinnut viihtyvät. Rantojen lajistoon kuuluvat vaateliaat, harvinaisehko laji kalmojuuri (*Acorus calamus*) ja vesihierakka (*Rumex aquaticus*). Varsinaisia merenrantakasveja ei esiinny lukuun ottamatta sinikaislaa. Kaakkoisrannalla on hiekkaranta, jossa on retkeilijöiden omin luvun perustama leiripaikka tulisjoineen.

Metsät ovat tyypiltään vaihtelevia, keskellä saarta vallitsee kuusivaltainen kangasmetsä, rantojen lähellä on paljon lehtipuuvaltaista lehtoa, edustaen sekä saniaistyyppiä (FT), että puna-ailakkityyppiä (LT). Kasvilajisto on tavanomaista monipuolista lehtomaisen sekametsän lajistoa. Lajeista voi mainita pitkäpääsaran (*Carex elongata*).

Saaren luoteisnippukka on puustoltaan harvempaa, hakamaista. Siellä sijaitsee yksi mökki ja pieni veneranta. Kesällä 2008 hakamaata laidunsi lampaat. Hakamaan puusto koostuu koivuista ja isoista haavoista. Heinä- ja lehtolajien dominoiman aluskasvillisuuden huomattavimpia lajeja ovat törö- ja hakarasarat (*Carex muricata* ja *C. spicata*) sekä mukulaleinikki.

Keskellä saarta kohoava korkea kallio on kasvistoltaan ja maisemiltaan hieno. Kallion jyrkällä länsikupeella on monipuolista **kallioketoa**. Tavallisempien lajien (peltopillike, pensaikkotatar, lehtoarho, isomaksaruoho, jäykkärölli, tuoksusimake) ohella kalliohyillyillä esiintyy runsaina kasvustoina rehevän, emäksisen kivialustan lajeja: haisukurjenpolvi, ruoholaukka, lituruoho, pölkkyruoho, tummaraunioinen, ketokelkto, mäkilemmikki, orjanruusu (*Rosa dumalis* ssp. *coriifolia*), keto-orvokki ja karvakiviyrtti. Kalliolla kasvava uhanalainen keltamatara (*Galium verum*) on ilmeisen puhdasta, eli ilman risteymistä paimenmataraan, mikä on lajin uhanalaisuuden syy.

Alue sisältyy Natura-alueeseen. Saari on monipuolisuutensa ja iäkkään puustonsa takia suojelunarvoinen ja siitä voisikin muodostaa luonnonsuojelulain mukaisen suojelualueen.

Osa-alue 13 Näsbyholmen

13,6 ha

Alue Dalkarbybäckenistä pohjoiseen on vanhaa rantalaidunta ja hakamaata sekä metsälaidunta. Nykyään rantaniityt ovat suureksi osaksi ruovikoituneet, mutta osa niistä on vielä edustavaa. Näillä matalakasvuisilla rantaniityillä kasvaa mm. tummarantavihvilää, tupassaraa, rantahernesaraa (*Carex viridula* var. *viridula*), punanataa, rätvänää ja luhtatähtimöä. Hirssisara on paikoin valtalajina.

Kuluneet kauriseläinten polut risteilevät rantaniityillä ja -metsissä.

Puustoisilla osilla vallitsee tervaleppä. Tyypiltään se on luhtaa ja korpea ja paikoin niin vetistä, että tervalepät ovat jääneet kituliaiksi. Niemen kärjessä, itse Näsbyholmenilla, kasvaa tervalepikon ohella hakamaista koivikkoa ja kuusikkoa. Silmälläpidettävää vankkasaraa (*Carex riparia*) kasvaa laajana kasvustona niemen etelärannan tervalepikossa. Lehtomaisen aluskasvillisuuden kevätkukkijoihin kuuluvat mm. pystykiurunkannus, isokäenrieska (*Gagea lutea*) ja mukulaleinikki.

Alueelta ei ole aikoihin hakattu puuta, mikä näkyy lahopuun ja lahopuusta riippuvaisen lajiston suuressa määrässä.

Alue sisältyy Natura-alueeseen.

Osa-alue 14 Dalkarby

32,3 ha

Alueella Dalkarbybäckenistä etelään on toisaalta ihmisen täysin muovaamaa männyn siemenviljelmää (vartetarhaa) ja sitä reunustavaa istutettua kuusikkoa ja toisaalta hyvinkin luonnontilaista tervalepikkoa ja ruovikkorantaa.

Luonnonarvoiltaan arvokkain osa on rantakaista istutuskuusikon ja rantaniityn välissä – se on harvinaisen järeärunkoista, luonnontilaista tervaleppälehtoa, jossa kolopuita on paljon. Tämä metsä on rauhallinen ja hieno luontokohde. Tyypiltään se edustaa puna-ailakkityyppiä (LT) ja suurruoholehtoa (OFiT), jossa on rannan lähellä luhtaisia kohtia.

Rannassa tervalepikon ja ruovikon välissä on kapea rantaniitty. Lähellä Dalkarbybäckenin suuta rantaniitty levenee erikoiseksi turvepohjaiseksi tulvaniityksi, joka on luonnostaan melko matalakasvuista.

Vartetarhan keskellä on kallioisia ketokumpareita, joissa on jäljellä vanhaa ketolajistoa – mm. kissankello, keltamatara, ahdekaunokki ja keto-orvokki ovat siellä varsin runsaita. Myös hakarasaraa esiintyy.

Alue sisältyy lähes kokonaan Natura-alueeseen (myös vartetarhan alue).

Osa-alue 15 Avovesialue

137,2 ha

Osa-alueeseen kuuluu avovesialue. Ruovikoiden ulkoreunat ulottuvat keskimäärin noin kahden metrin syvyyteen, josta alkaa avovesialue. Avovesialueen syvyys on noin 2-5 metriä. Avovesialueella esiintyy uhanalaista levää, tähtimukulapartaa (*Nitellopsis obtusa*) (sv. stjärnslinke) ainakin Storön pohjoispuolella, mutta luultavasti myös muualla. Avovesialue on tärkeää muutonaikaista lintujen levähdysaluetta, koska aukeaa aiemmin kuin muut vesialueet seudulla. Lintukerääntymissä voi olla kymmenittäin kaakkureita ja kuikkia, muista linnuista puhumattakaan, syksyllä meri- ja kanadanhanhia. Muutonaikaisesta merkityksestä on kerrottu myös seuraavassa luvussa.

Vesialue sisältyy kokonaisuudessaan Natura-alueeseen.

3.3 Lajisto

Linnusto

Suunnitelma-alueella on havaittu 167 lintulajia. Niistä pesimälajistoon kuuluu 77 lajia. Lisäksi 11 lajia on todennäköisiä pesijöitä, mutta niiden pesintää ei ole varmistettu. 37 lajia on satunnaisvieraita. Satunnaisiin on laskettu myös liejukana, joka saattaa alueella pesiäkin, mutta sen todentaminen on hankalaa. Loput nelisenkymmentä lajia ovat muutonaikaisia levähtäjiä ja/tai kesäaikaisia ruokavieraita (Ervasti 2008). Linnuston lajiluettelot ovat raportin liitteenä (liite 2).

Pesimälajeista uhanalaisia (VU) ovat naurulokki, pikkutikka, rastaskerttunen, tiltalti ja käenpiika. Viimeksi mainittu ei ole jokavuotinen pesijä. Lisäksi silmälläpidettäväksi (NT) luokiteltuja lajeja on koko joukko: kaulushaikara, jota alueella pesii kaksi paria, harmaapäätikka, kivitasku (Näsbyn laitumella), kottarainen (Malmholmenilla ja Flitulla), käki, pensastasku ja varpunen. Todennäköisesti alueella pesivä liejukana on myös uhanalainen (VU) laji ja ajoittain todennäköisesti pesinyt ruskosuohaukka kuuluu silmälläpidettäviin lajeihin. Yhteensä siis pesimälinnustossa on 14 uhanalaisluokiteltua lajia.

Vakiintuneissa muuton- tai kesäaikaisissa levähtäjissä on myös runsaasti uhanalaisia ja silmälläpidettäviä lajeja. Vaarantuneita ovat räyskä, selkälokki ja

merikotka, joka nähdään usein talvisin syömässä pilkkijöiden jäälle jättämiä kaloja. Silmälläpidettäviä ruokavieraita tai levähtäjiä on yhteensä kahdeksan lajia, joista mainittava on esim. kaakkuri, jolle lahti on jääkeväinä erinomaisen tärkeä kokoontumisalue. Myös kesäisin kaakkurit tulevat joukoittain alueelle kalaa pyydystämään.

Alueen vakituksessa linnustossa on 20 lajia, jotka kuuluvat lintudirektiivin I-liitteen lajeihin. Satunnaisesti tavatuissa lajeissa on tämän lisäksi samoin 20 direktiivilajia (liite 2).

Kolopesijöille ja tikkalinnuille tärkeitä järeäpuustoisia metsäalueita esiintyy alueella paljon, erityisesti Flitun saarella, Storölla ja Näsbyholmilla sekä Dalkarbyn rantametsissä. Storölla viihtyy Vesi- ja rantalinnuille parasta aluetta on Pappilanlahti Frimansholmenin lähistöllä, mutta linnustosuojelualueeseen kuulumaton Gumnäsfladan on vähintään yhtä arvokasta kuin varsinainen linnustonsuojelualue. Grundet on pieni, mutta vesilintujen ahkerasti pesimäsaari.

Jäätalvien kääntyessä kevääksi on Pohjanpitäjänlahden perukka yksi Länsi-Uudenmaan merkittävistä muuttavien vesilintujen kerääntymäalueista. Syynä on Mustion- ja Fiskarsinjokien (ja laivaväylän) vaikutuksesta varhain avautuva vesialue Gumnäsin etelä- ja itäpuolella, joka tarjoaa varhaisille muuttajille hyvän suoja- ja ruokailualueen.

Kasvillisuus

Suunnitelma-alueella havaittiin kesällä 2007 yhteensä 241 putkilokasvilajia, mikä on huomattavan korkea lajimäärä, kun huomioidaan, että luontoselvityksessä ei ollut tavoitteena laatia täydellistä lajiluetteloa. Mm. monet joutomaiden ja kulttuurialueiden yleiset kasvilajit puuttuvat luettelosta.

Kasvillisuudeltaan monipuolisimmat alueet ovat Näsbyn laidun, Störön kalliokedot, Näsbyholmen sekä vesi- ja rantakasvillisuuden osalta Gumnäsfladan. Näiden kasvillisuutta on kuvattu tarkemmin edellisessä luvussa kyseisten osa-alueiden kohdalla.

Vesikasvilajeja havaittiin 41 lajia. Lajistossa ei esiinny lainkaan vähäravinteisen veden lajeja. Neljäsosa vesilajeista ilmentää runsasravinteisuutta eli eutrofiaa, neljäsosa ilmentää keskirehevyyttä eli mesotrofiaa/meso-eutrofiaa ja noin puolet lajeista on ravinteisuuden nähden indifferenttejä.

Pohjanpitäjänlahden perukan veden vähäisen suolapitoisuuden takia vesi- tai rantakasvillisuudessa vallitsevat miltei pelkästään makeanveden kasvit. Sinikaisla, tähkä-ärviä ja meriluhtalemmikki ovat ainoat varsinaiset merilajit.

Tulokaslajeista isosorsimolla on ollut voimakas vaikutus rantojen kasviyhdyksuntiin. Rantaniittyjen alin, märin osa on yleensä puhtaiden isosorsimokasvustojen peittämää. Sorsimo muodostaa siis sankkakasvuisia vyöhykkeitä ruovikon ja rannan kuivemman ylävyöhykkeen väliin, ja alkuperäislajisto on niiltä paikoilta kokonaan hävinnyt.

Muut tulokaslajit, kuten vesirutto ja kalmojuuri, eivät ole levinneet yhtä aggressiivisesti kuin isosorsimo, vaan ne ovat asettuneet

alkuperäiskasvillisuuden joukkoon viemättä merkittävästi kasvutilaa muilta lajeilta. Isosorsimon torjunta tässä vaiheessa on miltei mahdoton tehtävä.

Suunnittelualueella esiintyviä uhanalaisia tai silmälläpidettäviä kasvilajeja ovat keltamatarata (VU), tähtimukulaparta (VU), otalehtivita (NT), ketonoidanlukko (NT), ketoneilikka (NT), vankkasara (NT) ja mäkileinikki (RT).

Harvinaisista lajeista voi mainita esimerkkeinä seuraavat: ketopiippo, varstasara, nevimarre, tähkä-ärviä, poimuvita, heinävita, kalmojuuri, törrösara, varstasara ja orjanruusun alalaji (ssp. coriifolia).

Muu lajisto

Alueella on muutamia keitaita lahottajalajistolle, kuten kääville ja kovakuoriaisille. Tällaisia runsaslhopuisia alueita ovat Näsbyholmen ja Flitun. Myös Storön saarella on paikoin paljon kuollutta puuainesta.

Yllättävää on, että vaikka alue sijaitsee asutuksen ja ihmistoimintojen lomassa, on siellä osia, joissa vallitsee kohtalaisen rikkumaton luonnonrauha. Flitun, Storön ja Dalkarbyn puolen rannat ovat tällaisia melko häiriöttömiä saarekkeita, joissa ihmisiä liikkuu hyvin vähän. Näissä osissa viihtyvätkin suuremmat eläimet, kuten hirvieläimet sekä jopa isot petolinnut.

Saukko (*Lutra lutra*) (sv. utter) on alueella vakituinen liikkuja ja mahdollinen pesimälaji. Saukko on uhanalaisluokituksen mukaan silmälläpidettävä laji (NT). Uhkana lajille on ranta-alueiden kalapyydykset sekä mahdollisesti myös merenpohjan erilaiset myrkkijäämät, jotka lähtevät liikkeelle jos lahdella tehdään laajoja ruoppauksia. Kesällä 2007 luontoselvityksessä löytyi yksi täysikasvuinen urossaukko verkkorysään hukkuneena ja keväällä 2008 löytyi toinen, joka oli myös takertunut pyydykseen ja kuollut.

Rantakäärme (*Natrix natrix*) (sv. snok) esiintyy lahden rannoilla. Talvehtimispesä lajilla on Gumnäsin uimarannalta Klobbenille johtavassa pengermässä (Blomqvist 2007). Rantakäärme on uhanalainen, vaarantunut (VU).

4 Käyttö

Alueen luontoon ja suojeltaviin luonnonarvoihin vaikuttavia käyttömuotoja ovat:

- vesiliikenne sekä siihen liittyvät venepaikat, -valkammat ja -väylät
- liikkuminen jäällä
- kalastus ja metsästys
- rantojen virkistyskäyttö: uinti, retkeily, luontoharrastus
- metsätalous
- maatalous, erityisesti ranta-alueiden laidunnus
- maiseman hoito ja ylläpito
- rantarakentaminen
- vesirakentaminen ja ruoppaus
- tieteellinen tutkimus ja opetustoiminta

Kuva 4. Gumnäsfladan rannalla sijaitsevasta lintutornista voi seurata kevätmuuttoa sekä kesällä ruovikkolinnustoa. EV 15.4.2007

5 Suojelun ja käytön tavoitteet

Alueen suojelun ja käytön tavoitteet perustuvat alueen suojeluperusteisiin. Alue on suurelta osin asutuksen tuntumassa sijaitsevaa keskeistä Pohjan kirkonkylän lähialuetta. Sen takia suojelutavoitteet on pyritty määrittämään ottaen huomioon ekologinen, taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys. Periaate on ollut ”tilaa ihmiselle ja tilaa luonnolle”

Tavoite 1 – Luonnon kehityksen ja monimuotoisuuden turvaaminen

Säilytetään riittävän laajoja ja eheitä alueita kaikista alueen arvokkaista luontotyypeistä. Näin turvataan niissä elävä lajisto. Nämä luonnonalueiksi jätettäviä alueita hoidetaan ja käytetään, jos tarpeen, ennen kaikkea luonnon ehdoilla.

Tavoite 3 – Perinnemaisemien ennallistaminen

Alueen uhatun laidunniittylajiston viimeiset esiintymät pidetään hoidettuina. Hoidetut niityt toimivat mielenkiintoisina nähtävyyksinä ja käyntikohteina sekä esimerkkeinä alueen perinteisestä käytöstä. Pastoraalimaisema tuo ja pitää yllä myös kaivattua estetiikkaa maisemaan.

Tavoite 4 – Terveellinen ympäristö ja kaunis maisema

Alue sisältää mahdollisuuksia monipuolisiin harrastuksiin. Laadukasta, hoidettua rantaa on riittävästi käytössä eri aktiviteetteihin. Toiminnot, kuten kalastus, veneliikenne ja uinti, ovat järjestetyt niin, että luonto kärsii mahdollisimman vähän pilaantumisesta ja melua. Luonnossa liikkuminen sujuu hyvin riittävän polkuverkoston ja vesiväylästänsä ansiosta.

Tavoite 5 – Yhdyskunnan kehitys ja rakennustoiminta

Kirkonkylän rakennetun ympäristön tasapainoiseen kehittämiseen on aluetta ja edellytyksiä. Olemassa oleva toiminta jatkuu ilman kohtuuttomia rajoituksia. Luonnonarvoiltaan vähäisemmät alueet voidaan tarvittaessa ottaa rakennuskäyttöön.

6 Toimenpiteet ja käytön ohjaus

Tässä luvussa esitetään Natura 2000 -alueen suojeluperusteiden säilyttämiseksi tai ennallistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Samoin esitetään alueen muuta käyttöä ja sen kehittämistä koskevat toimenpiteet. Luonnonarvoja turvaavia suosituksia esitetään myös Natura 2000 -aluetta ympäröivän alueen maankäytölle.

Osa-alueiden rajaus on esitetty liitteessä 4 ja vesialueen käyttöä on esitetty liitteessä 6.

Osa-alue 1 Malmholmen

Metsähallituksen omistaman alueen annetaan pääosin kehittyä luontaisesti. Poikkeuksena on koillisranta, joka voidaan tarpeen vaatiessa ottaa venesatamakäyttöön. Tällöin rantaa voidaan ruopata.

Entiselle tukkisataman kentälle ("tukkiplaani") voidaan sijoittaa lintutorni ja sen yhteyteen muutaman auton pysäköintipaikka. Nykyinen kannaksella sijaitseva ajoportti siirretään tukkiplaaniin eteläreunasta lähtevän tien päähän. Alueen komea puusto saa pääosin vanheta ja uusiutua omia aikojaan. Vaaraa aiheuttavat puut kaadetaan tarvittaessa, mutta rungot jätetään mieluiten paikalle lahoamaan.

Niemen kärjessä on huvila ja sen piha-alue, joita suunnitelma ei koske. Sitä voi esim. hoitaa nykyisin periaattein, puistomaisena alueena. Huvilan venevalkamaa voi tarpeen vaatiessa ruopata, mutta sitä ei saa laajentaa. Alueella ei ole, eikä sinne perusteta muita venevalkamia (lukuun ottamatta koillisrannan mahdollista venesatamalaajennusta).

Osa-alue 2 Gumnäsfladan

Useita omistajia, mm. kunta ja Fiskars Oyj. Alue säilytetään pääosin nykyisellään. Rantapuustoa voidaan hoitaa harventaen jaksolla, jossa rantapuuston takana on asuinrakennuksia. Muissa osissa metsä jätetään kehittymään luontaisesti, kuten nykyäänkin on tapahtunut. Alueella ei tehdä ruoppauksia. Lahden perukan venepaikoille voi ylläpitää veneväylää kasvustoa niittämällä. Veneväylän kunnostukseen voidaan mahdollisesti harkita ruoppauksen sijasta painamista, jolloin väylän kohtaan asennetaan kaasuja läpäisevä suodatinkangas/geotekstiili (leveydeltään kolme tai viisi metriä) ja sen päälle painoksi kiviainesta, mursketta 20–30 cm kerros.

Flada on saukon esiintymisen ydinaluetta ja sen takia kalastusta seisovilla pyydyksillä tulee välttää, tarpeen tullen kokonaan kieltää.

Osa-alue 3 Flitun

Natura 2000 -aluetta, saarella ei ole järkevää taloudellista käyttöä, saari jätetään kehittymään luonnontilaan ja siitä muodostetaan luonnonsuojelulain

mukainen suojelualue. Erityisiä rajoituksia liikkumiseen tai maihinnousuun ei tarvita, koska saarelle on luontaisestikin vaikea päästä jäättömään aikaan

Osa-alue 4 Gumnäs

Nykyinen käyttö jatkuu. Alueelle voidaan rakentaa uusia rakennuksia ja rakennelmia, jotka tukevat alueen käyttöä. Metsää hoidetaan puistomaisesti, poimien, syrjänurkissa voidaan suosia lahoppua ja valita pidempi hakkuuväli. Mattolaiturin paikka sopii kanootin laskuun, jolloin parkkialuetta pitää hieman kohentaa. Villi veneranta itäisessä niemessä tulisi siistää ja nuotiopaikka parantaa. Uimarantaan voidaan lisätä hiekkaa. Mitään ruoppauksia ei tehdä uimapaikan ja siihen liittyvän Klobbenin saaren itäpuolella sijaitsevassa lahdessa. Samassa lahdessa on saukkojen suojelemiseksi syytä kieltää kalastus seisovin pyydyksin.

Osa-alue 5 Klockaruddenin ranta (Gumnäs-Venekerho)

Aluetta voidaan käyttää virkistykseen ja venerantana. Rantaa myötäilevää polkua voi jatkaa venekerhon rantaan asti. Alueelle voi rakentaa rakennuksia ja rakennelmia, jotka palvelevat alueen käyttöä

Osa-alue 6 Gumnäsin talon pihapiiri

Aluetta hoidetaan kunnioittaen vanhaa kulttuuriympäristöä. Puustoa ei harvenneta rajusti. Jalopuupuuston annetaan pääosin kehittyä luontaisesti, varovaista harvennusta voi tehdä. Pihapiirin lähistön hoitoon sopii laidunnus. Polustoa voidaan parantaa ja uusi polku voitaisiin perustaa Klockaruddenin rannasta pohjoiseen tervalepikon läpi ojan vartta muuntajatien päähän

Osa-alue 7 Klockaruddenin vanha peltomaisema

Aluetta pidetään avoimena. Aluetta voi ottaa rakennuskäyttöön tarpeen mukaan. Hakamaaosa laidunnusta jatketaan ja laajennetaan, jos laiduneläinten määrä antaa myöten.

Osa-alue 8 Grundet

Saari liitetään osaksi linnustonsuojelualuetta, maihinnousukielto 1.4. – 31.8.

Osa-alue 9 Frimansholmen – Pappilanlahti

Itse saaren käyttöön suunnitelma ei ota kantaa. Ruovikkoinen vesialue jätetään kehittymään luonnontilaan. Mahdollista venekerhon sataman laajennusta ei tehdä tänne alueelle päin, vaan itään (alueen 5 sisällä). Ruovikkoalueella liikkuminen kielletään kesäaikaan 1.4. – 31.8.

Osa-alue 10 Fjället eli Näsbyn laidun

Laiduntamista jatketaan. Nuoria mäntyjä harvennetaan, niin että maisema avautuu ja varjostus vähenee. Rantaniityn hoitoon laiduntaminen nautakarjalla sopii erinomaisesti, tuloksena on monen kahlaajan edellyttämä matalakasvuinen rantaniitty.

Osa-alue 11 Soltunan ranta

Alueen nykyinen käyttö voi jatkua. Venevalkamat voidaan tarpeen mukaan ruopata, mutta ei laajentaa.

Osa-alue 12 Storön

Alue on virkistys- ja suojeluarvoltaan korkea, joten sen rauhoittaminen luonnonsuojelulain mukaiseksi luonnonsuojelualueeksi olisi paras ratkaisu. Siten turvattaisiin rauhallisen, laajahkon metsäalueen luontainen kehitys. Saari tarjoaisi jatkossakin pesimäympäristöjä monipuoliselle linnustolle sekä runsastuvalle lahottajalajistolle. Alueella liikkumiselle ei tarvitse asettaa rajoituksia, mutta tilannetta tulee seurata ja tarpeen vaatiessa saaren virkistyskäyttöä tulee ohjata esim. polkuverkkoa parantamalla. Saaren luoteisen osan (hakamaa, mökki) voi jättää suojelun ulkopuolelle, mutta sen laiduntamisen jatkaminen on toivottavaa. Kaakkoisrannan leiripaikan voi kunnostaa.

Osa-alue 13 Näsbyholmen

Luonnonarvoiltaan huomattava alue, joka sopisi erinomaisesti rauhoitettavaksi luonnonsuojelulain mukaiseksi suojelualueeksi. Alueelle ei tarvita välttämättä liikkumisrajoituksia. Laidunnus, esim. nautakarja sopisi alueen hoitomuodoksi. Karjan tulisi päästä laiduntamaan ruovikkoalueelle, jotta rantalaidun palautuisi matalakasvuiseksi merenrantaniityksi.

Osa-alue 14 Dalkarbyn ranta

Alueen tervaleppämetsät tulisi rauhoittaa luonnonsuojelualueiksi. Ei tarvetta liikkumisrajoituksiin. Laidunnus on mahdollista alueen pohjoisosassa, missä on avointa niittyä. Myös vartetarhan keskellä sijaitsevat ketokumpareet olisivat otollisia laidunalueita.

Osa-alue 15 Avovesialue

Alueella ei ruopata, koska syväykseltään suuremmat alukset voi ohjata Pohjankurun satamaan. Väylät ja väylämerkinnät pidetään kunnossa. Alueelle perustetaan 10 km/h nopeusrajoitusalue, joka ulottuu pohjoiseen linjasta Näsbyholmen – Storön eteläkärki – Gumnäsin itäinen kärki – Malmholmenin kärki. Nopeusrajoitus ehkäisee myös vesiskootterilla ajoa, joten erillistä vesiskootterikieltoa ei välttämättä tarvita. Nopeusrajoitus on tarpeen alueen linnuston sekä vedenpohjan kasvillisuuden suojelemiseksi (sekä myös alueen virkistysarvojen takia).

Alueelle ei myöskään läjitetä massoja.

Keväistä muutolla levähtävää linnustoa häiritsee jonkin verran myös maaliskuuhuhtikuun aikainen verkkokalastus, sen kieltämistä ajalla 1.4. – 30.4. tulisi harkita.

7 Toteuttaminen

Tässä suunnitelmassa esitetyt suojelutoimet ovat valtaosin sellaisia, jotka tulevat huomioon otaviksi, kun päätetään esim. ympäristöluvista, rakentamisesta ja kaavoituksesta, ruoppaus- ja väylähankkeissa sekä muista sellaisista. Suunnitelman suositusten ja määräysten noudattamisesta ja valvonnasta ovat vastuussa ne viranomaiset, jotka ovat aluetta kehittämässä tai toimivat eri hankkeissa lupaviranomaisina (kunta, ympäristökeskus).

Alueen suojelu- sekä myös virkistysarvojen säilyttämiseksi tulee vesialueelle määrätä nopeusrajoitus. Nopeusrajoituksen määrittämisen panee vireille Uudenmaan ympäristökeskus. Ennen rajoituksen määrittämistä ympäristökeskus varaa niille viranomaisille, yhteisöille ja vesialueen omistajille sekä muille, joita asia koskee, tilaisuuden tulla kuulluksi.

Rajoitus merkitään vesialueelle, jota se koskee seuraavasti: rajoitustaulut asennetaan Näsbyholmenille, Storön eteläkärkeen, Gumnäsin uloimpaan (itäiseen) kärkeen ja Malmholmenin kärkeen. Rajoitusmerkkeinä käytetään merenkulkuhallituksen päätöksen mukaisia vesiliikennemerkkejä. Rajoituksen merkitsemisestä vastaa kunta.

Pohjan kalastusalue vastaa kalastuskieltojen asettamisesta. Alueella on tarpeen kieltää kalastus seisovilla pyydyksillä saukon suojelemiseksi Gumnäsfladanilla ja Klobbenin itäpuoleisella pienellä lahdella.

Alueen seurannasta on yleisvastuu Uudenmaan ympäristökeskuksella (ks. seuraava luku).

8 Seuranta

Seurannan tarpeeseen ja menetelmiin vaikuttaa suojelutoimien voimakkuus, eli se, käytetäänkö voimakkaasti ympäristöä muuttavia keinoja. Tämä hoito- ja käyttösuunnitelman esittämät toimet on luonteeltaan säilyttävä, eikä alueella esitetä tehtäväksi mitään rajuja ennallistamistoimia. Tämän vuoksi seurannan ei tarvitse olla kovinkaan intensiivistä.

Nykyisin Pohjanpitäjänlahti kuuluu osana veloitettarkkailuun, jota hoitaa Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry. Tarkkailussa otetaan vesinäytteitä useita kertoja vuodessa ja joka neljäs vuosi tehdään laajempi seurantatutkimus (vesikasvit, plankton, pohjaeläimet). Tarkkailu antaa perustiedon lahden tilasta ja siinä tapahtuvista ympäristömuutoksista.

Luontotyyppien seurantaan soveltuu mm. ilmakuvatarkastelu, jonka perusteella nähdään luontotyyppien pinta-alojen muutokset. Tärkeää on seurata varsinkin ruovikkoalan ja ruovikon sisäisten avoalueiden kehittymistä.

Lajien suojelun tasoa voidaan seurata epäsuorasti lajien elinympäristöjen seurannan eli edellä mainitun luontotyyppiseurannan kautta. Esimerkiksi tilanteessa, jossa jonkin luontotyyppin pinta-ala laskee, on seurauksena myös siitä riippuvaisen lajiston köyhtyminen ja lajien pesimäkannan lasku.

Alueella on paljon aktiivisia lintuharrastajia. Heiltä saa havaintoja ja tietoa linnuston kehityksestä, ja näitä voi käyttää linnuston seurantaan.

Alueelta on syytä tehdä linnustoselvitys kymmenen vuoden kuluessa (vuoteen 2018 mennessä).

9 Suunnitelman vaikutusten arviointi

Suunniteltujen toimien vaikutus Natura 2000 -alueeseen on enimmäkseen positiivinen, säilyttäen tai kohottaen suojeltavien luontotyyppien luonnontilaa ja edustavuutta. Jollain osa-alueilla laiduntamisen aloittaminen uudestaan pienentää lehdon tai metsäluhdan pinta-alaa näiden muuttuessa laiduntamisen myötä hakamaaksi. Tällä on kuitenkin koko Natura-alueen suojelutavoitteiden kannalta myönteinen merkitys, koska hakamaa on suhteessa harvinaisempi ja uhanalaisempi luontotyyppi alueella.

Suunnitelman vaikutuksia on arvioitu luontotyypeittäin liitteessä 3.

Vaikutukset suojelun perusteena olevaan lajistoon on myönteinen tai neutraali. Ruovikoiden säilyminen yhtenäisenä ja ruoppausten välttäminen suosii ruovikkolintuja, mm. kaulushaikaraa ja rantakanoja. Rantametsien lahoppumäärän suuri määrä edistää tikkalintujen ja kolopesijöiden menestymistä. Storön mahdollinen rauhoittaminen parantaa vaateliaan metsälinnuston elinoloja.

Suunnitelman mukaiset toimet eivät todennäköisesti vaikuta kielteisesti alueen suojelutavoitteisiin, joten varsinaisen Natura-vaikutusten arvioinnin laatimiseen ei ole tarvetta.

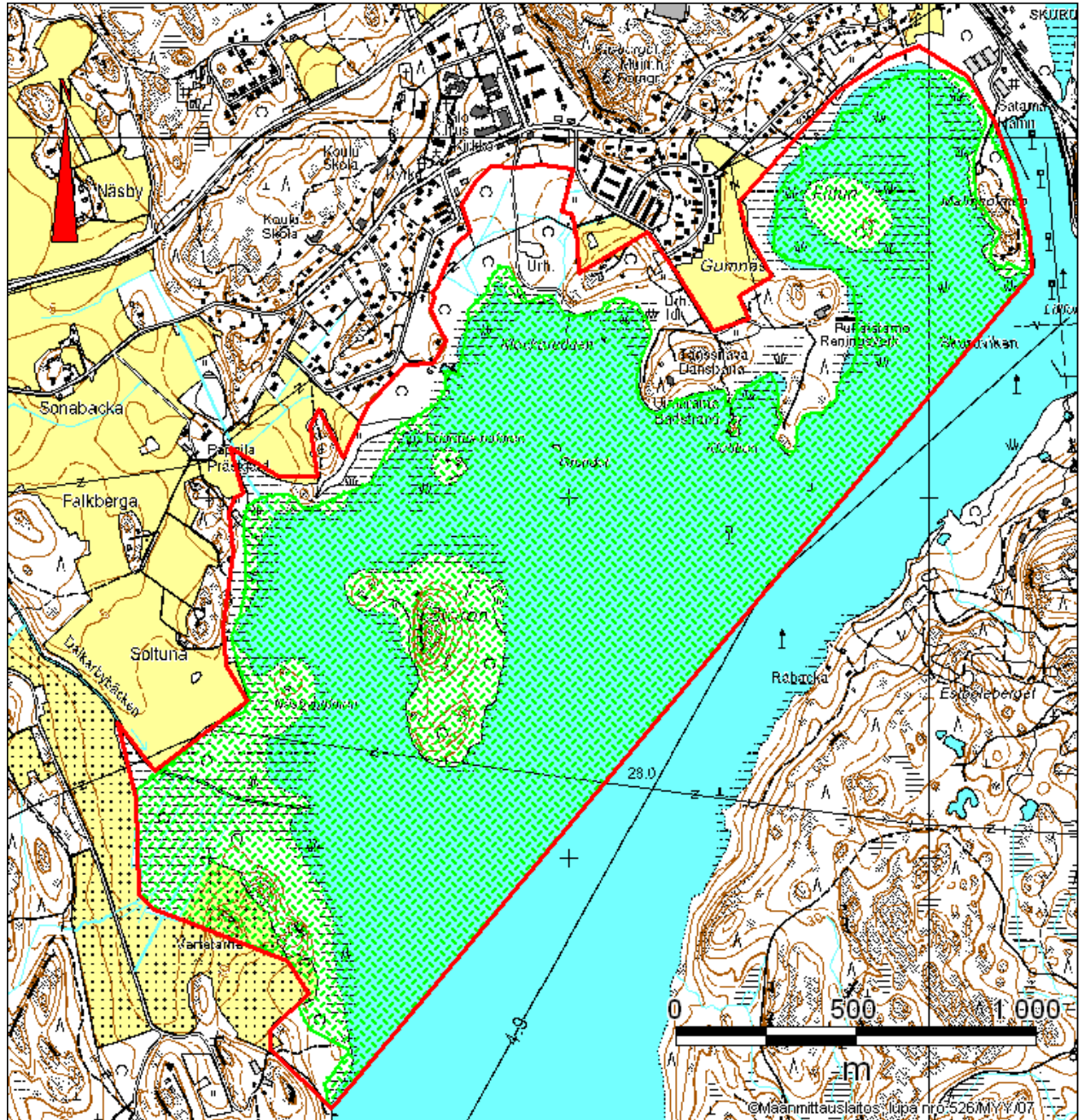
10 Lähteet

- Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001: Natura 2000 -luontotyyppiopas. – Ympäristöopas 46. Suomen ympäristökeskus. 194 s.
- Blomqvist, Risto 2007: suullinen tiedonanto koskien rantakäärmettä.
- Broman, Ann-Charlotte 12.6.2008: kirjallinen tiedonanto koskien Pohjanpitäjänlahdessa tavattuja kalalajeja.
- Eeva, T. 1990a: Linnustoselvitys Pohjanpitäjänlahden perukassa keväällä 1990. – Pohjan kunta.
- Eeva, T. 1990b: Utredning om värdefulla natur- och kulturobjekt i Pojo kommun 1989-90 –Pohjan kunta.
- Ervasti, Esa tammikuu 2008: haastattelut koskien Pohjanpitäjänlahden linnustoa ja sudenkorentoja.
- Henricson, Catherine 9.10.2007: suullinen tiedonanto koskien tähtimukulaparran (*Nitellopsis obtusa*) ja otalehtividan (*Potamogeton friesii*) esiintymistä.
- Luther, H. 1951: Verbreitung und Ökologie der höheren Wasserplanzen im Brackwasser der Ekenäs-Gegend in Südfinnland. I & II. –Acta Bot. Fennica 49 & 50. 179 ja 370 s. 4 taulua ja 101 karttaa.
- Luther, H. & Munsterhjelm, R. 1983: Inverkan av strandbetets upphörande på hydrolittoralens flora i Pojoviken. –Memoranda Soc. Fauna Flora Fennica 59.
- Peuraniemi, M. 2005: Vattenvegetation i Pojoviken - jämförelse mellan åren 1950-2006. –Examensarbete, Yrkeshögskolan Sydväst.
- Pykälä, J & Bonn, T. 2000: Uudenmaan perinnemaisemat. –Alueelliset ympäristöjulkaisut 178, Suomen ympäristökeskus ja Uudenmaan ympäristökeskus. 352 s.
- Ranta, E. 2008: Pohjanpitäjänlahden, Dragsvikenin sekä Tammisaaren ja Tvärminnen välisen saariston vesikasvillisuustutkimus vuonna 2005 -Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry.
- Seppälä, S-L. 2006: Perinnemaisemien yhteys varhaiseen asutus- ja maankäyttöhistoriaan –Suomen ympäristö 1/2006, Ympäristöministeriö. 112 s.
- Virta, M. 2003: Skötselplan över de innersta delarna av Pojoviken – Julkaisematon, Pohjan kunta/Yrkeshögskolan Sydväst. 28 s + 15 liitettä.
- Ympäristöhallinto 2002: Tiivistelmä Natura-tietolomakkeesta (FI0100005). www.ymparisto.fi > Uusimaa > Luonnonsuojelu > Natura 2000 > Natura 2000 -alueet > Tammisaaren Natura-alueet > Tammisaaren ja Hangon saariston ja Pohjanpitäjänlahden merensuojelualue [luettu 10.3.2008

Liite 1: Hoito- ja käyttösuunnitelman alue, Natura 2000 -rajaus

Suunnitelma-alue on rajattu punaisella viivalla.

Suunnitelma-alueeseen sisältyvä Natura-alue näkyy vihreänä.

Liite 2: Lajiluettelot (linnut, putkilokasvit ja kalat)

Taulukko 1. Pohjanpitäjänlahden perukan linnusto (Ervasti 2008).

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	Direktiivin I-liitteen laji	pesimäintu	todennäköinen pesijä	ruokavieras	muutonaikainen levähtäjä	satunnainen
<i>Cygnus olor</i>	kyhmyjoutsen	knölsvan				1		1	
<i>Cygnus columbianus</i>	pikkujoutsen	mindre sångsvan		1					1
<i>Cygnus cygnus</i>	laulujoutsen	sångsvan		1	1			1	
<i>Anser fabalis</i>	metsähanhi	sädgås	NT					1	
<i>Anser brachyrhynchus</i>	lyhytnokkahanhi	spetsbergsgås							1
<i>Anser albifrons</i>	tundrahanhi	bläsgås							1
<i>Anser anser</i>	merihanhi	grågås					1	1	
<i>Branta canadensis</i>	kanadanhanhi	kanadagås			1			1	
<i>Branta leucopsis</i>	valkoposkihanhi	vitkindad gås		1			1	1	
<i>Anas penelope</i>	haapana	bläsand						1	
<i>Anas crecca</i>	tavi	kricka			1			1	
<i>Anas platyrhynchos</i>	sinisorsa	gräsand			1			1	
<i>Anas acuta</i>	jouhisorsa	stjärtand						1	
<i>Anas querquedula</i>	heinätavi	årta				1	1	1	
<i>Anas clypeata</i>	lapasorsa	skedand			1			1	
<i>Aythya ferina</i>	punasotka	brunand						1	
<i>Aythya fuligula</i>	tukkasotka	vigg				1	1	1	
<i>Somateria mollissima</i>	haahka	ejder							1
<i>Clangula hyemalis</i>	alli	alfågel						1	
<i>Melanitta nigra</i>	mustalintu	sjöorre	NT						1
<i>Melanitta fusca</i>	pilkkasiipi	svärta							1
<i>Bucephala clangula</i>	telkkä	knipa			1			1	
<i>Mergus albellus</i>	uivelo	salskrake		1				1	
<i>Mergus serrator</i>	tukkakoskelo	småskrake					1	1	
<i>Mergus merganser</i>	isokoskelo	storskrake			1			1	
<i>Bonasa bonasia</i>	pyy	järpe		1	1				
<i>Tetrao tetrix</i>	teeri	orre	NT	1					1
<i>Phasianus colchicus</i>	fasaani	fasan			1				
<i>Gavia stellata</i>	kaakkuri	smålom	NT	1			1	1	
<i>Gavia arctica</i>	kuikka	storlom		1			1	1	
<i>Tachybaptus ruficollis</i>	pikku-uikku	smådopping							1
<i>Podiceps cristatus</i>	silkkiuikku	skäggdopping			1			1	
<i>Podiceps grisegena</i>	härkälintu	gråhakedopping				1		1	
<i>Podiceps auritus</i>	mustakurkku-uikku	svarthakedopping		1					1
<i>Phalacrocorax carbo</i>	merimetso	storskarv							1
<i>Botaurus stellaris</i>	kaulushaikara	rördrom	NT	1	1			1	
<i>Ardea cinerea</i>	harmaahaikara	grå häger					1	1	
<i>Pernis apivorus</i>	mehiläishaukka	bivråk	NT	1			1		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	Direktiivin I-liitteen laji	pesimälintu	todennäköinen pesijä	ruokavieras	muutonaikainen levähtäjä	satunnainen
<i>Milvus migrans</i>	haarahaukka	brun glada	EN	1					1
<i>Haliaeetus albicilla</i>	merikotka	havsörn	VU	1			1		
<i>Circus aeruginosus</i>	ruskosuohaukka	brun kärrhök	NT	1		1	1		
<i>Circus cyaneus</i>	sinisuohaukka	blå kärrhök	NT	1					1
<i>Accipiter gentilis</i>	kanahaukka	duvhök				1	1		
<i>Accipiter nisus</i>	varpushaukka	sparvhök					1		
<i>Buteo buteo</i>	hiirihaukka	ormvråk					1		
<i>Buteo lagopus</i>	piekana	fjällvråk						1	
<i>Aquila chrysaetos</i>	maakotka	kungsörn	VU	1					1
<i>Pandion haliaetus</i>	sääksi	fiskgjuse	NT	1			1		
<i>Falco tinnunculus</i>	tuulihaukka	tornfalk	NT					1	
<i>Falco subbuteo</i>	nuolihaukka	lärkfalk			1				
<i>Falco peregrinus</i>	muuttohaukka	pilgrimsfalk	EN	1					1
<i>Rallus aquaticus</i>	luhtakana	vattenrall			1				
<i>Porzana porzana</i>	luhtahuitti	småfläckig sumphöna		1					1
<i>Gallinula chloropus</i>	liejukana	rörhöna	VU			1			1
<i>Fulica atra</i>	nokikana	sothöna			1				
<i>Grus grus</i>	kurki	trana		1		1	1	1	
<i>Haematopus ostralegus</i>	meriharakka	strandskata			1				
<i>Pluvialis apricaria</i>	kapustarinta	ljungpipare		1					1
<i>Pluvialis squatarola</i>	tundrakurmitsa	kustpipare							1
<i>Vanellus vanellus</i>	töyhtöhyppä	tofsvipa				1	1	1	
<i>Calidris alpina</i>	suosirri	kärrensnäppa	CR	1					1
<i>Gallinago gallinago</i>	taivaanvuohi	enkelbeckasin			1			1	
<i>Gallinago media</i>	heinäkurppa	dubbelbeckasin	RE	1					1
<i>Numenius phaeopus</i>	pikkukuovi	småspov							1
<i>Numenius arquata</i>	kuovi	storspov				1		1	
<i>Tringa totanus</i>	punajalkaviklo	rödbena					1	1	
<i>Tringa stagnatilis</i>	lampiviklo	dammsnäppa							1
<i>Tringa nebularia</i>	valkoviklo	gluttsnäppa					1	1	
<i>Tringa ochropus</i>	metsäviklo	skogssnäppa			1			1	
<i>Tringa glareola</i>	liro	grönbena		1			1	1	
<i>Actitis hypoleucos</i>	rantasipi	drillsnäppa			1				
<i>Larus minutus</i>	pikkulokki	dvärgmås		1					1
<i>Larus ridibundus</i>	naurulokki	skratmås	VU		1				
<i>Larus canus</i>	kalalokki	fiskmås			1				
<i>Larus fuscus</i>	selkälokki	silltrut	VU				1		
<i>Larus argentatus</i>	harmaalokki	gråtrut					1		
<i>Larus marinus</i>	merilokki	havstrut					1		
<i>Sterna caspia</i>	räyskä	skräntärna	VU	1			1	1	

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	Direktiivin I-liitteen laji	pesimälintu	todennäköinen pesijä	ruokavieras	muutonaikainen levähtäjä	satunnainen
<i>Sterna hirundo</i>	kalatiira	fisktärna		1	1				
<i>Sterna paradisaea</i>	lapintiira	silvertärna		1			1	1	
<i>Chlidonias niger</i>	mustatiira	svarttärna	VU	1					1
<i>Columba livia</i>	kalliokyyhky	klippduva					1		
<i>Columba oenas</i>	uuttukyyhky	skogsduva			1				
<i>Columba palumbus</i>	sepelkyyhky	ringduva			1				
<i>Cuculus canorus</i>	käki	gök	NT		1				
<i>Glaucidium passerinum</i>	varpuspöllö	sparvuggla		1					1
<i>Strix aluco</i>	lehtopöllö	kattuggla			1				
<i>Asio flammeus</i>	suopöllö	jorduggla		1					1
<i>Aegolius funereus</i>	helmipöllö	pärluggla		1					1
<i>Caprimulgus europaeus</i>	kehrääjä	nattskärna	NT	1			1		
<i>Apus apus</i>	tervapääsky	tornseglare					1	1	
<i>Alcedo atthis</i>	kuningaskalastaja	kungsfiskare		1					1
<i>Jynx torquilla</i>	käenpiika	göktyta	VU		1				
<i>Picus canus</i>	harmaapäätikka	gråspett	NT	1	1				
<i>Dryocopus martius</i>	palokärki	spillkråka		1	1				
<i>Dendrocopos major</i>	käpytikka	större hackspett			1				
<i>Dendrocopos minor</i>	pikkutikka	mindre hackspett	VU		1				
<i>Picoides tridactylus</i>	pohjantikka	tretåig hackspett	NT	1					1
<i>Lullula arborea</i>	kangaskiuru	trädlärka	NT	1				1	
<i>Alauda arvensis</i>	kiuru	sånglärka			1				
<i>Riparia riparia</i>	törmäpääsky	backsvåla					1	1	
<i>Hirundo rustica</i>	haarapääsky	ladusvåla			1			1	
<i>Delichon urbicum</i>	räystäspääsky	hussvåla					1	1	
<i>Anthus trivialis</i>	metsäkirvinen	trädpiplärka			1				
<i>Anthus pratensis</i>	niittykirvinen	ängspiplärka			1				
<i>Motacilla flava</i>	keltavästäräkki	guläråla						1	
<i>Motacilla alba</i>	västäräkki	sådesåråla			1				
<i>Bombycilla garrulus</i>	tilhi	sidensvans					1		
<i>Troglodytes troglodytes</i>	peukaloinen	gårdsmyg			1				
<i>Prunella modularis</i>	rautiainen	järnsparv			1				
<i>Erithacus rubecula</i>	punarinta	rödhave			1				
<i>Luscinia luscinia</i>	satakieli	näktergal			1				
<i>Phoenicurus ochruros</i>	mustaleppälintu	svart rödstjært							1
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	leppälintu	rödstjært					1		
<i>Saxicola rubetra</i>	pensastasku	buskskvätta	NT		1				
<i>Oenanthe oenanthe</i>	kivitasku	stenskvätta	NT		1				
<i>Turdus torquatus</i>	sepelrastas	ringtrast	NT						1

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	Direktiivin I-liitteen laji	pesimälintu	todennäköinen pesijä	ruokavieras	muutonaikainen levähtäjä	satunnainen
<i>Turdus merula</i>	mustarastas	koltrast			1				
<i>Turdus pilaris</i>	räkättirastas	björktrast			1				
<i>Turdus philomelos</i>	laulurastas	taltrast			1				
<i>Turdus iliacus</i>	punakylkirastas	rödvingetrast			1				
<i>Turdus viscivorus</i>	kulorastas	dubbeltrast					1		
<i>Locustella naevia</i>	pensassirkkalintu	gräshoppsångare				1			
<i>Locustella fluviatilis</i>	viitasirkkalintu	floksångare							1
<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	ruokokerttunen	sävsångare			1				
<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	rytikerttunen	rörsångare			1				
<i>Acrocephalus palustris</i>	luhtakerttunen	kärksångare							1
<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	rastaskerttunen	trastsångare	VU		1				
<i>Hippolais icterina</i>	kultarinta	härmsångare			1				
<i>Sylvia atricapilla</i>	mustapääkerttu	svarthätta			1				
<i>Sylvia borin</i>	lehtokerttu	trädgårdssångare			1				
<i>Sylvia curruca</i>	hernekerttu	ärtsångare			1				
<i>Sylvia communis</i>	pensaskerttu	törnsångare			1				
<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	sirittäjä	grönsångare			1				
<i>Phylloscopus collybita</i>	tiltalti	gransångare	VU		1				
<i>Phylloscopus trochilus</i>	pajulintu	lövsångare			1				
<i>Regulus regulus</i>	hippiäinen	kungsfågel			1				
<i>Muscicapa striata</i>	harmaasieppo	grå flugsnappare			1				
<i>Ficedula hypoleuca</i>	kirjosieppo	svartvit flugsnappare			1				
<i>Panurus biarmicus</i>	viiksitimali	skäggmes	NT						1
<i>Aegithalos caudatus</i>	pyrstötiainen	stjärtmes			1				
<i>Parus montanus</i>	hömötiainen	talltita			1				
<i>Parus cristatus</i>	töyhtötiainen	tofsmes			1				
<i>Parus ater</i>	kuusitiainen	svartmes			1				
<i>Parus caeruleus</i>	sinitiainen	blåmes			1				
<i>Parus major</i>	talitiainen	talgoxe			1				
<i>Certhia familiaris</i>	puukiiپیج	trädkrypare			1				
<i>Lanius collurio</i>	pikkulepinkäinen	törnskata	NT	1					1
<i>Pica pica</i>	harakka	skata			1				
<i>Corvus monedula</i>	naakka	kaja			1				
<i>Corvus frugilegus</i>	mustavaris	råka						1	
<i>Corvus corone cornix</i>	varis	kråka			1				
<i>Corvus corax</i>	korppi	korp					1		
<i>Sturnus vulgaris</i>	kottarainen	stare	NT		1				
<i>Passer domesticus</i>	varpunen	gråsparv	NT		1				
<i>Fringilla coelebs</i>	peippo	bofink			1				

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	Direktiivin I-liitteen laji	pesimälintu	todennäköinen pesijä	ruokavieras	muutonaikainen levähtäjä	satunnainen
<i>Carduelis chloris</i>	viherpeippo	grönfink			1				
<i>Carduelis carduelis</i>	tikli	steglits					1		
<i>Carduelis spinus</i>	vihervarpunen	grönsiska			1				
<i>Carduelis cannabina</i>	hemppo	hämpling					1		
<i>Carduelis flammea</i>	urpiainen	gråsiska					1		
<i>Carpodacus erythrinus</i>	punavarpunen	rosenfink			1				
<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	nokkavarpunen	stenknäck	NT				1		
<i>Calcarius lapponicus</i>	lapinsirkku	lappsparv							1
<i>Emberiza citrinella</i>	keltasirkku	gulsparv			1				
<i>Emberiza hortulana</i>	peltosirkku	ortolansparv	VU	1					1
<i>Emberiza schoeniclus</i>	pajusirkku	sävsparr			1				

Taulukko 2. Pohjanpitäjänlahden perukan putkilokasvit (2007 luontoselvityksessä havaitut lajit).

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Acer platanoides</i>	vaahtera	lönn		
<i>Achillea millefolium</i>	siankärsämö	rölleka		
<i>Achillea ptarmica</i>	ojakärsämö	nysört		
<i>Acorus calamus</i>	kalmojuuri	kalmus		X
<i>Agrostis canina</i>	luhtarölli	brunven		
<i>Agrostis capillaris</i>	nurmirölli	rödven		
<i>Agrostis vinealis</i>	jäykkärölli	bergven		
<i>Alchemilla glaucescens</i>	harmaapoimulehti	sammetsdaggekåpa		
<i>Alchemilla monticola</i>	laidunpoimulehti	betesdaggekåpa		
<i>Allium schoenoprasum</i>	ruoholaukka, ruohosipuli	gräslök		
<i>Alnus glutinosa</i>	tervaleppä	klibbal		
<i>Alopecurus pratensis</i>	nurmipuntarpää	ängskavle		
<i>Amelancier spicata</i>	isotuomipihlaja	blåhagg, häggmispel		
<i>Anemone nemorosa</i>	valkovuokko	vitsippa		
<i>Angelica sylvestris</i>	karhunputki	strätta, skogspipa		
<i>Antennaria dioica</i>	kissankäpälä	kattfot		
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	tuoksusimake	vårbrodd		
<i>Anthriscus sylvestris</i>	koiranputki	hundkax		
<i>Arabidopsis thaliana</i>	lituruoho	backtrav		
<i>Arabis glabra</i>	pölkkyruoho	rockentrav		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Arenaria serpyllifolia</i>	mäkiarho	sandnarv		
<i>Artemisia vulgaris</i>	pujo	gråbo		
<i>Asplenium trichomanes</i>	tummaraunioinen	svartbräken		
<i>Athyrium filix-femina</i>	hiirenporras	majbräken		
<i>Avenula pubescens</i>	mäkikaura	luddhavre		
<i>Betula pendula</i>	rauduskoivu	vårtbjörk		
<i>Betula pubescens</i>	hieskoivu	glasbjörk		
<i>Bidens cernua</i>	nuokkurusokki	nickskära		
<i>Bidens tripartita</i>	tummarusokki	brunskära		
<i>Botrychium lunaria</i>	ketonoidanlukko	låsbräken	NT	
<i>Calamagrostis canescens</i>	viitakastikka	grenrör		
<i>Calamagrostis epigejos</i>	hietakastikka	bergör		
<i>Calamagrostis purpurea ssp. phragmitoides</i>	korpikastikka	brunrör		
<i>Calamagrostis stricta</i>	luhtakastikka	madrör		
<i>Caltha palustris</i>	rentukka	kalvleka, kabbleka		X
<i>Campanula rotundifolia</i>	kissankello	liten blåklocka		
<i>Capsella bursa-pastoris</i>	lutukka	lomme		
<i>Cardamine pratensis ssp. pratensis</i>	niittyluhtalutukka	ängsbräsma		
<i>Carex acuta</i>	viiltosara	vasstarr		
<i>Carex aquatilis</i>	vesisara	norrlandsstarr		
<i>Carex canescens</i>	harmaasara	gråstarr		
<i>Carex cespitosa</i>	mätässara	tuvstarr		
<i>Carex digitata</i>	sormisara	fingerstarr, vispstarr		
<i>Carex elongata</i>	pitkäpääsara	rankstarr		
<i>Carex muricata</i>	törrösara	snårstarr		
<i>Carex nigra ssp. juncella</i>	tupassara	styltstarr		
<i>Carex nigra ssp. nigra</i>	jokapaikansara	hundstarr		
<i>Carex ovalis</i>	jänönsara	harstarr		
<i>Carex pallescens</i>	kalvassara	blekstarr		
<i>Carex panicea</i>	hirssisara	hirsstarr		
<i>Carex pilulifera</i>	virnasara	pillerstarr		
<i>Carex pseudocyperus</i>	varstasara	slokstarr		
<i>Carex riparia</i>	vankkasara	jättestarr	NT	
<i>Carex spicata</i>	hakarasar	piggstarr		
<i>Carex vesicaria</i>	luhtasara	blåstarr		
<i>Carex viridula var. viridula</i>	rantahernesara	ärtstarr		
<i>Carum carvi</i>	kumina	kummin		
<i>Centaurea jacea</i>	ahdekaunokki	rödclint		
<i>Cerastium fontanum</i>	nurmihärkki	hönsarv		
<i>Ceratophyllum demersum</i>	karvalehti	hornsärv		X
<i>Chenopodium album</i>	jauhosavikka	svinmålla		
<i>Cicuta virosa</i>	myrkkykeiso	sprängört		X
<i>Cirsium arvense</i>	pelto-ohdake	åkertistel		
<i>Cirsium helenioides</i>	huopaohdake	brudborste, borstistel		
<i>Cirsium palustre</i>	suo-ohdake	kärtistel		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Convallaria majalis</i>	kielo	liljekonvalj		
<i>Corydalis solida</i>	pystykiurunkannus	stor nunneört		
<i>Crepis tectorum</i>	ketokeltto	klofibbla		
<i>Deschampsia cespitosa</i>	nurmilauha	tuvtåtel		
<i>Deschampsia flexuosa</i>	metsälauha	kruståtel		
<i>Dianthus deltoides</i>	ketoneilikka	backnejlika	NT	
<i>Dryopteris carthusiana</i>	metsäalvejuuri	skogsbråken		
<i>Dryopteris filix-mas</i>	kivikkoalvejuuri	träjon		
<i>Eleocharis uniglumis</i>	meriluikka	agnsäv		
<i>Elodea canadensis</i>	vesirutto	vattenpest		X
<i>Elymus repens</i>	juolavehnä	kvickrot		
<i>Epilobium angustifolium</i>	maitohorsma	mjölkört		
<i>Epilobium palustre</i>	suohorsma	kärrdunört		
<i>Equisetum arvense</i>	peltokorte	åkerfråken		
<i>Equisetum fluviatile</i>	järvikorte	sjöfråken		X
<i>Equisetum pratense</i>	lehtokorte	ängsfråken		
<i>Eriophorum angustifolium</i>	luhtavilla	ängsull		
<i>Fallopia convolvulus</i>	kiertotatar	åkerbinda		
<i>Fallopia dumetorum</i>	pensaikkotatar	lövbinda		
<i>Festuca ovina</i>	lampaannata	fårsvingel		
<i>Festuca pratensis</i>	nurminata	ängssvingel		
<i>Festuca rubra</i>	punanata	rödsvingel		
<i>Filipendula ulmaria</i>	mesiangervo	älgräs		
<i>Fragaria vesca</i>	ahomansikka	smultron		
<i>Gagea lutea</i>	isokäenrieska	vårlök		
<i>Galeopsis bifida</i>	peltopillike	toppdån		
<i>Galeopsis speciosa</i>	kirjopillike	hampdån		
<i>Galium boreale</i>	ahomatara	vitmåra		
<i>Galium palustre</i>	rantamatara	vattenmåra		
<i>Galium uliginosum</i>	luhtamatara	sumpmåra		
<i>Galium verum</i>	keltamatara	gulmåra	VU	
<i>Geranium robertianum</i>	haisukurjenpolvi	stinknäva		
<i>Geum rivale</i>	ojakellukka	humleblomster		
<i>Geum urbanum</i>	kyläkellukka	nejlikrot		
<i>Glyceria maxima</i>	isosorsimo	jätTEGRÖE		X
<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	metsäimarre	ekbråken		
<i>Hieracium umbellatum</i>	sarjakeltano	flockfibbla		
<i>Hierochloë odorata ssp. baltica</i>	lännenmaarianheinä	strandmyskgräs		
<i>Hydrocharis morsus-ranae</i>	kilpukka	dyblad		X
<i>Hypericum maculatum</i>	särmäkuisma	fyrkantig johannesört		
<i>Impatiens noli-tangere</i>	lehtopalsami	springkorn		
<i>Iris pseudacorus</i>	kurjenmiekkä	svärdslija		X
<i>Juncus alpinoarticulatus ssp. alpinoarticulatus</i>	tummarantavihvilä	torvtåg		
<i>Juncus filiformis</i>	jouhivihvilä	trädtåg		
<i>Juncus gerardii</i>	suolavihvilä	salttåg		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Juniperus communis</i>	kataja	en		
<i>Lathyrus pratensis</i>	niittynätkelmä	gulvial		
<i>Lemna minor</i>	pikkulimaska	andmat		X
<i>Lemna trisulca</i>	ristilimaska	korsandmat		X
<i>Leucanthemum vulgare</i>	päivänkakkara	prästkraige		
<i>Luzula campestris</i>	ketopiippo	knippfryle		
<i>Luzula multiflora</i>	nurmipiippo	ängsfryle		
<i>Luzula pilosa</i>	kevätpiippo	vårfryle		
<i>Lycopodium clavatum</i>	katinlieko	mattlumner		
<i>Lycopus europaeus</i>	rantayrtti	strandklo		
<i>Lysimachia thyrsoflora</i>	terttualpi	topplösa		X
<i>Lysimachia vulgaris</i>	ranta-alpi	strandlysing		
<i>Lythrum salicaria</i>	rantakukka	fackelblomster		X
<i>Maianthemum bifolium</i>	oravanmarja	ekorrbar		
<i>Melampyrum pratense</i>	kangasmaitikka	ängskovall		
<i>Melampyrum sylvaticum</i>	metsämaitikka	skogskovall		
<i>Melica nutans</i>	nuokkuhelmikkä	slokgräs, bergslok		
<i>Moehringia trinervia</i>	lehtoarho	skogsnav		
<i>Mycelis muralis</i>	jänönsalaatti	skogssallat		
<i>Myosotis laxa</i>	rantalemmikki	sumpförgätmigej		
<i>Myosotis ramosissima</i>	mäkilemmikki	backförgätmigej		
<i>Myosotis scorpioides var. praecox</i>	meriluhtalemmikki	praktförgätmigej		
<i>Myosotis stricta</i>	hietalemmikki	vårförgätmigej		
<i>Myriophyllum spicatum</i>	tähkä-ärviä	axslinga		X
<i>Myriophyllum verticillatum</i>	kiehkuraärviä	kransslinga		X
<i>Nardus stricta</i>	jäkki	stagg		
<i>Nuphar lutea</i>	ulpukka	gul näckros		X
<i>Nymphaea alba ssp. candida</i>	pohjanlumme	nordnäckros		X
<i>Odontites vulgaris</i>	punasänkiö	rödtoppa		
<i>Oxalis acetosella</i>	käenkaali	harsyra		
<i>Paris quadrifolia</i>	sudenmarja	trollbar, ormbär		
<i>Persicaria amphibia</i>	vesitatar	vattenpilört		X
<i>Persicaria hydropiper</i>	katkeratatar	vattenpeppar		
<i>Peucedanum palustre</i>	suoputki	kärrsilja		
<i>Phalaris arundinacea</i>	ruokohelpi	rörflen		
<i>Phleum pratense ssp. pratense</i>	timotei, nurmitähkiö	timotej		
<i>Phragmites australis</i>	järviruoko	vass		X
<i>Picea abies</i>	kuusi	gran		
<i>Pilosella (Piloselloidea)</i>	huopakeltano	gråfibbla		
<i>Pimpinella saxifraga</i>	pukinjuuri	bockrot		
<i>Pinus sylvestris</i>	mänty	tall		
<i>Plantago major</i>	piharatamo	groblad		
<i>Poa annua</i>	kylänurmikka	vitgröe		
<i>Poa nemoralis</i>	lehtonurmikka	lundgröe		
<i>Poa palustris</i>	rantanurmikka	sengröe		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Poa pratensis</i>	niittynurmikka	ängsgröe		
<i>Poa subcaerulea</i>	matalanurmikka	smågröe		
<i>Polygonatum odoratum</i>	kalliokielo	getrams		
<i>Polygonum aviculare</i>	pihatatar	trampgräs, trampört		
<i>Populus tremula</i>	haapa	asp		
<i>Potamogeton crispus</i>	poimuvita	krusnate		X
<i>Potamogeton friesii</i>	otalehtivita	uddnate	NT	X
<i>Potamogeton gramineus</i>	heinävita	gräsrate		X
<i>Potamogeton perfoliatus</i>	ahvenvita	ålnate		X
<i>Potentilla anserina</i>	ketohanhikki	gåsört		
<i>Potentilla argentea</i>	hopeahanhikki	silverfingerört, femfingerört		
<i>Potentilla erecta</i>	rätvänä	blodrot		
<i>Potentilla palustris</i>	kurjenjalka	kråklöver		X
<i>Prunus padus</i>	tuomi	häg		
<i>Pteridium aquilinum</i>	sananjalka	örnbräken		
<i>Ranunculus acris</i>	niittyleinikki	smörblomma		
<i>Ranunculus auricomus -ryhmä</i>	kevätleinikkilaji	majranunkelart		
<i>Ranunculus bulbosus</i>	mäkileinikki	knölrunkel, knölsmörblomma	RT	
<i>Ranunculus ficaria ssp. bulbifer</i>	mukulaleinikki	svalört		
<i>Ranunculus polyanthemos</i>	aholeinikki	backranunkel		
<i>Ranunculus repens</i>	rönsyleinikki	revsmörblomma		
<i>Rhamnus frangula</i>	paatsama	brakved		
<i>Rhinanthus serotinus</i>	isolaukku	höstskallra		
<i>Ribes nigrum</i>	mustaherukka	svart vinbär, tistron		
<i>Ribes spicatum</i>	pohjanpunaherukka	skogsvinbär		
<i>Rosa dumalis ssp. coriifolia</i>	orjanruusu	nyponros		
<i>Rosa dumalis ssp. dumalis</i>	orjanruusu	nyponros		
<i>Rosa mollis</i>	iharuusu	hartsros		
<i>Rubus idaeus</i>	vadelma	hallon		
<i>Rubus saxatilis</i>	lillukka	stenhallon, stenbär		
<i>Rumex acetosa</i>	niittysuolaheinä	ängssyra		
<i>Rumex acetosella</i>	ahosuolaheinä	bergsyra		
<i>Rumex aquaticus</i>	vesihierakka	hästskräppa		X
<i>Sagina procumbens</i>	rentohaarikko	krypnarv		
<i>Salix caprea</i>	raita	sälg		
<i>Salix phylicifolia</i>	kiiltopaju	grönvide		
<i>Salix rosmarinifolia</i>	kapealehtipaju	rosmarinvide		
<i>Sambucus racemosa</i>	tertuselja	druvfläder		
<i>Schoenoplectus lacustris</i>	järvikaisla	säv		X
<i>Schoenoplectus tabernaemontani</i>	sinikaisla	bläsäv		X
<i>Scleranthus annuus ssp. polycarpus</i>	suppujäsenruoho	tuvknavel		
<i>Scrophularia nodosa</i>	syyläjuuri	flenört		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Scutellaria galericulata</i>	luhtavuohennokka	getnos, frossört		
<i>Sedum acre</i>	keltamaksaruoho	gul fetknopp		
<i>Sedum telephium</i>	isomaksaruoho	käringkål, kärleksört		
<i>Silene dioica</i>	puna-ailakki	rödblåra, skogslyst		
<i>Solanum dulcamara</i>	punakoiso	besksöta		
<i>Solidago virgaurea</i>	kultapiisku	gullris		
<i>Sorbus aucuparia</i> ssp. <i>aucuparia</i>	pihlaja	rönn		
<i>Sparganium angustifolium</i>	kaitapalpakko	plattbladig igelknopp		X
<i>Spirodela polyrrhiza</i>	isolimaska	stor andmat		X
<i>Stachys palustris</i>	peltopähkämö	knölsyska		
<i>Stellaria graminea</i>	heinätähtimö	grässtjärnblomma		
<i>Stellaria nemorum</i>	lehtotähtimö	lundstjärnblomma		
<i>Stellaria palustris</i>	luhtatähtimö	kärstjärnblomma		
<i>Succisa pratensis</i>	purtojuuri	ängsvädd		
<i>Tanacetum vulgare</i>	pietaryrtti	renfana		
<i>Taraxacum</i> sp., sektio <i>Erythrosperma</i>	mäkiwoikukka	sandmaskros		
<i>Taraxacum</i> sp., sektio <i>Ruderalia</i>	rikkavoikukat	ogräsmaskrosor		
<i>Thelypteris palustris</i>	nevaimarre	kärrbräken		
<i>Trientalis europaea</i>	metsätähti	skogstjärna		
<i>Trifolium pratense</i>	puna-apila	rödklöver		
<i>Trifolium repens</i>	valkoapila	vitklöver		
<i>Triglochin palustre</i>	hentosuolake	kärresälting		
<i>Tussilago farfara</i>	leskenlehti	hästhov		
<i>Typha angustifolia</i>	kapeaosmankäämi	smalkaveldun		X
<i>Typha latifolia</i>	leveäosmankäämi	bredkaveldun		X
<i>Urtica dioica</i>	nokkonen	brännässla		
<i>Urticularia vulgaris</i>	isovesiherne	vattenbläddra, vattenbläsört		X
<i>Vaccinium myrtillus</i>	mustikka	blåbär		
<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	puolukka	lingon		
<i>Valeriana sambucifolia</i> ssp. <i>sambucifolia</i>	lehtovirmajuuri	flädervänderot		
<i>Veronica arvensis</i>	ketotädyke	fältveronika		
<i>Veronica chamaedrys</i>	nurmitädyke	teveronika		
<i>Veronica longifolia</i>	rantatädyke	strandveronika		
<i>Veronica officinalis</i>	rohtotädyke	ärenpris		
<i>Veronica verna</i>	kevättädyke	vårveronika		
<i>Vicia cracca</i>	hiirenvirna	kråkvicker		
<i>Vicia tetrasperma</i>	mäkivirvilä	sparvvicker		
<i>Viola arvensis</i>	pelto-orvokki	åkerviol		
<i>Viola canina</i> ssp. <i>canina</i>	pikkuaho-orvokki	ängsviol		
<i>Viola canina</i> ssp. <i>montana</i>	isoaho-orvokki	norrlandsviol		
<i>Viola palustris</i>	suo-orvokki	kärrviol		
<i>Viola riviniana</i>	metsäorvokki	skogsviol		

Tieteellinen nimi	suomenkielinen nimi	ruotsinkielinen nimi	uhanalaisuus	vesikasvi
<i>Viola tricolor</i>	keto-orvokki	styvmorsviol		
<i>Viola x ruprechtiana</i>	viitaorvokki	violhybrid		
<i>Woodsia ilvensis</i>	karvakiviyrtti	hällebräken		

Taulukko 3. Pohjanpitäjänlahdessa tavatut kalalajit (Broman 2008).

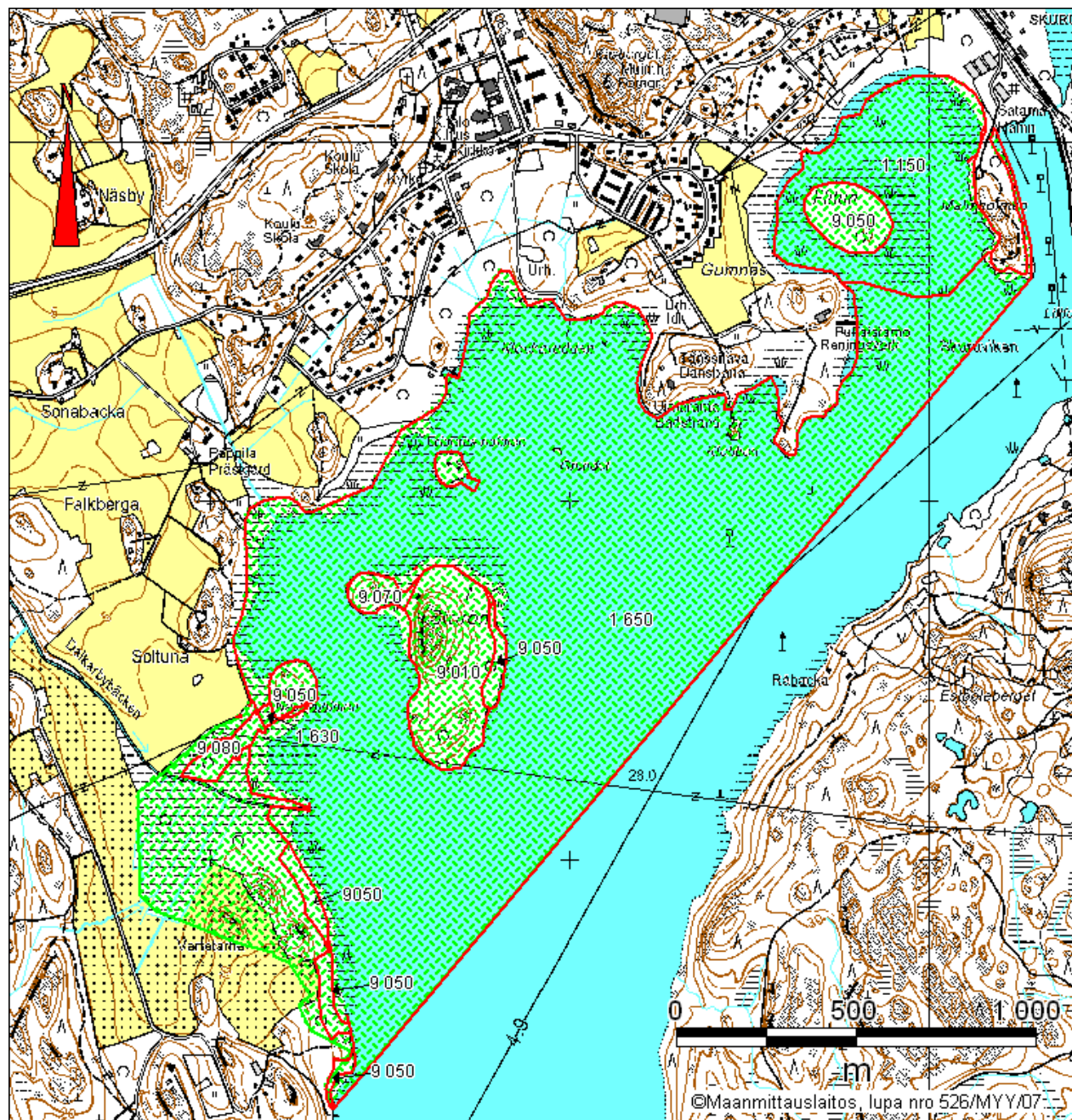
<i>Abramis brama</i> (L.)	lahna	braxen	
<i>Alburnus alburnus</i> (L.)	salakka	löja	
<i>Anguilla anguilla</i> (L.)	ankerias	ål	
<i>Blicca bjoerkna</i> (L.)	pasuri	björkna	
<i>Clupea harengus membras</i> (L.)	silakka	strömming	
<i>Coregonus albula</i> (L.)	muikku	siklöja	
<i>Coregonus lavaretus</i> (L.)	siika	sik	
<i>Cottus gobio</i> (L.)	kivisimppu	stensimpa	
<i>Esox lucius</i> (L.)	hauki	gädda	
<i>Gasterosteus aculeatus</i> (L.)	kolmipiikki	storspigg	
<i>Gymnocephalus cernuus</i> (L.)	kiiski	gärs	
<i>Lampetra fluviatilis</i> (L.)	nahkiainen	nejonöga	NT
<i>Leuciscus cephalus</i> (L.)	turpa	färna	
<i>Leuciscus idus</i> (L.)	säyne	id	
<i>Leuciscus leuciscus</i> (L.)	seipi	stem	
<i>Lota lota</i> (L.)	made	lake	
<i>Oncorhynchus myciss</i> (Walbaum)	kirjolohi	regnbågslax	
<i>Osmerus eperlanus</i> (L.)	kuore, norssi	nors	
<i>Perca fluviatilis</i> (L.)	ahven	abborre	
<i>Pungitius pungitius</i> (L.)	kymmenpiikki	småspigg	
<i>Rutilus rutilus</i> (L.)	särki	mört	
<i>Salmo salar</i> (L.)	lohi	lax	EN
<i>Salmo trutta</i> (L.)	meritaimen	havsöring	EN
<i>Scardinius erythrophthalmus</i> (L.)	sorva	sarv	
<i>Stizostedion lucioperca</i> (L.)	kuha	gös	
<i>Tinca tinca</i> (L.)	suutari	sutare	
<i>Trigloporus quadricornis</i> (L.)	härkäsimppu	hornsimpa	
<i>Vimba vimba</i> (L.)	vimpa	vimba	NT

Liite 3: Natura 2000 -luontotyytit ja arvio suunnitelman vaikutuksista niihin

Natura 2000 -alue on merkitty vihreällä.

Luontotyyppien rajaukset ovat merkitty punaisella.

Natura-alueeseen kuuluu myös osia, jotka eivät täytä luontotyyppikriteerejä.

Suunnitelma-alueella esiintyy seitsemää eri Natura-luontotyyppiä, joiden sijainnit on esitetty yllä olevalla kartalla ja niiden kuvaukset seuraavilla sivuilla.

Luontotyyppien kuvaukset

(Tähdellä * merkityt ovat ns. priorisoituja luontotyyppiejä)

Luontotyyppien lyhyissä kuvauksissa on käytetty seuraavia määritelmiä:

Luonnontila:

I: erinomainen.

Lajisto ja kasvillisuuden rakenne on luontotypille tyyppillistä ja monipuolista. Vaateliata lajeja esiintyy. Puustoisilla alueilla on lahoppuuta runsaasti. Laidun- ja niittyalueilla on pitkä käyttöjatkumo. Haitallisesta ihmistoiminnasta on merkkejä vain vähän.

II: hyvä.

Kasvillisuuden rakenne poikkeaa lievästi luonnontilasta. Lajisto melko yksipuolista. Alueella voi olla merkkejä lievistä haitallisesta ihmistoiminnasta.

III: kohtalainen tai heikentynyt.

Vain joitain luontotyyppien tunnusmerkkejä on havaittavissa. Esimerkiksi vanha talousmetsä, jossa on kuitenkin jonkin verran lahoppuuta. Lajisto on yksipuolista tai epätyypillistä.

Edustavuus:

A: Erinomainen.

Luonnontila on erinomainen tai hyvä ja alueella on arvokkaita erityispiirteitä. Esimerkiksi lajistossa erityisen on uhanalaisia lajeja tai luontotyyppiä esiintyy laajana alueena.

B: Hyvä.

Luonnontila hyvä tai luonnontila kohtalainen ja alueella arvokkaita erityispiirteitä (ks. yllä).

C: Merkittävä.

Luonnontila kohtalainen ja alueella joitain arvokkaita erityispiirteitä

D: Ei merkittävä.

Ennallistamismahdollisuudet:

I: helppoa.

II: mahdollista kohtalaisella panostuksella

III: vaikeaa tai mahdotonta

Rannikon laguunit (1150)*

Sijainti /osa-alueet

Gumnäsfladan edustaa rannikon laguunia eli fladaa. Tarkemmin määriteltynä se kuuluu reheviin mannerfladoihin. Fladaksi se näyttää kartalta katsoen melko avoimelta, mutta käytännössä merialueesta erottavana kynnyksenä toimii tiheä ruovikkovyöhyke ja lahden pohjassakin on selkeitä kynnyksiä, vaikkakin itäpuolella, Malmholmenin lähellä on aikanaan ruopattu tukkisataman tarpeita varten.

Pinta-ala

22,3 ha

Luonnontila

II hyvä

Edustavuus

A erinomainen

Suunnitelman vaikutus

Suunnitelman mukaiset toimet eivät merkittävästi heikennä luontotyypin luonnontilaa eivätkä edustavuutta tai vähennä sen pinta-alaa.

Merenrantaniityt (1630)*

Sijainti /osa-alueet

Merenrantaniittyjä on alueella hyvin vähän. Aikaisemmin laajat, matalakasvuiset rantalaitumet kasvavat nykyään suurikokoista luhtaruohostoa, saraikkoa, ruovikkoa tai isosorsimoa. Vain Näsbyholmenin kärkeen rajautuvat pienet alueet matalakasvuista hirssisaraniittyä (osa-alue 13) on vielä luettavissa tähän luontotyyppiin.

Alueella 10 uudelleen laidunnukseen otettu rantaniitty sijaitsee käytännössä Natura-rajauksen ulkopuolella. Laidunnuksen jatkuessa se ennallistuu edustavaksi merenrantaniityksi.

Pinta-ala

0,30 ha

Luonnontila

III heikentynyt

Edustavuus

D ei merkittävä

Ennallistamismahdollisuudet

II mahdollista kohtalaisella panostuksella

Suunnitelman vaikutus

Suunnitelma ei heikennä luontotyypin edustavuutta tai vähennä sen pinta-alaa. Jos aluetta 13 ruvetaan laiduntamaan, tekeytyy siitä edustavaa rantalaidunta melko nopeasti, jopa muutamassa vuodessa, mikäli laidunnus on tarpeeksi voimaperäistä.

Kapeat murtovesilahdet (1650)

Sijainti /osa-alueet

Pohjanpitäjänlahti on luontotyypin tärkein edustaja maassamme. Rajaus noudattelee suurin piirtein keskiyliveden rajaa tulkittuna rantakasvillisuusvyöhykkeistä. Gumnäsfladaa ei ole rajattu mukaan.

Pinta-ala

190,4 ha.

Luonnontila

II hyvä

Edustavuus

A erinomainen

Suunnitelman vaikutus

Luonnontila ja edustavuus säilyvät vähintään ennallaan.

Luonnonmetsät (9010)*

Sijainti /osa-alueet

Storön (alue 12) metsät on laskettavissa luonnonmetsiksi, paitsi itärannan tervaleppävaltainen osa kuuluu lehtoihin ja luoteiskärki hakamaihin. Lahopuun määrä on metsässä hyvä. Puusto on erirakenteista ja luontaisesti syntynyttä.

Pinta-ala

10,90 ha.

Luonnontila

II hyvä

Edustavuus

B hyvä

Suunnitelman vaikutus

Mikäli saaresta muodostetaan luonnonsuojelualue, tulee metsän luonnontila ja edustavuus paranemaan entisestään.

Lehdot (9050)

Sijainti /osa-alueet

Ranta-alueilla on useita lehtoja. Laajin on Flitun saari (3), joka edustaa puna-ailakki- ja saniaistyyppiä ja on puustoltaan ikääntynyttä. Storön (12) itärannalla on tervaleppälehtoa. Näsbyholmenin (13) kärkiosa on entistä hakamaata, joka nyt edustaa lehtoa. Dalkarbyn rannan (14) tervaleppälehto on vankkapuustoista.

Pinta-ala

Alue 3 on 3,56 ha, alue 12 on 1,57 ha, alue 13 on 0,98 ha ja alue 14 on 2,48 ha eli yhteensä 8,59 ha.

Luonnontila

II hyvä

Edustavuus

B hyvä

Suunnitelman vaikutus

Mikäli alueista muodostetaan luonnonsuojelualueita, tulee lehtojen luonnontila ja edustavuus paranemaan entisestään. Jos Näsbyholmenia laidunnetaan, tulee lehto muuttumaan hakamaaksi, mikä on Natura-suojelutavoitteiden kannalta eduksi, koska hakamaa on harvinaisempi ja uhanalaisempi luontotyyppi.

Hakamaat (9070)

Sijainti /osa-alueet

Storön luoteisosa on laskettavissa hakamaaksi, vaikka jatkumo onkin katkennut. Puuston rakenne ja aluskasvillisuus ovat kuitenkin selvästi hakamaisia.

Pinta-ala

1,44 ha

Luonnontila

III kohtalainen

Edustavuus

C merkittävä

Suunnitelman vaikutus

Laidunnuksen jatkuessa edustavuus paranee.

Metsäluhdat (9080)*

Sijainti /osa-alueet

Metsäluhtaa on Natura-rajauksen sisällä vain Näsbyholmenilla (13). Gumnäsfladan rantojen metsäluhdat eivät ole rajauksen sisällä.

Pinta-ala

1,57 ha

Luonnontila

II hyvä

Edustavuus

B hyvä

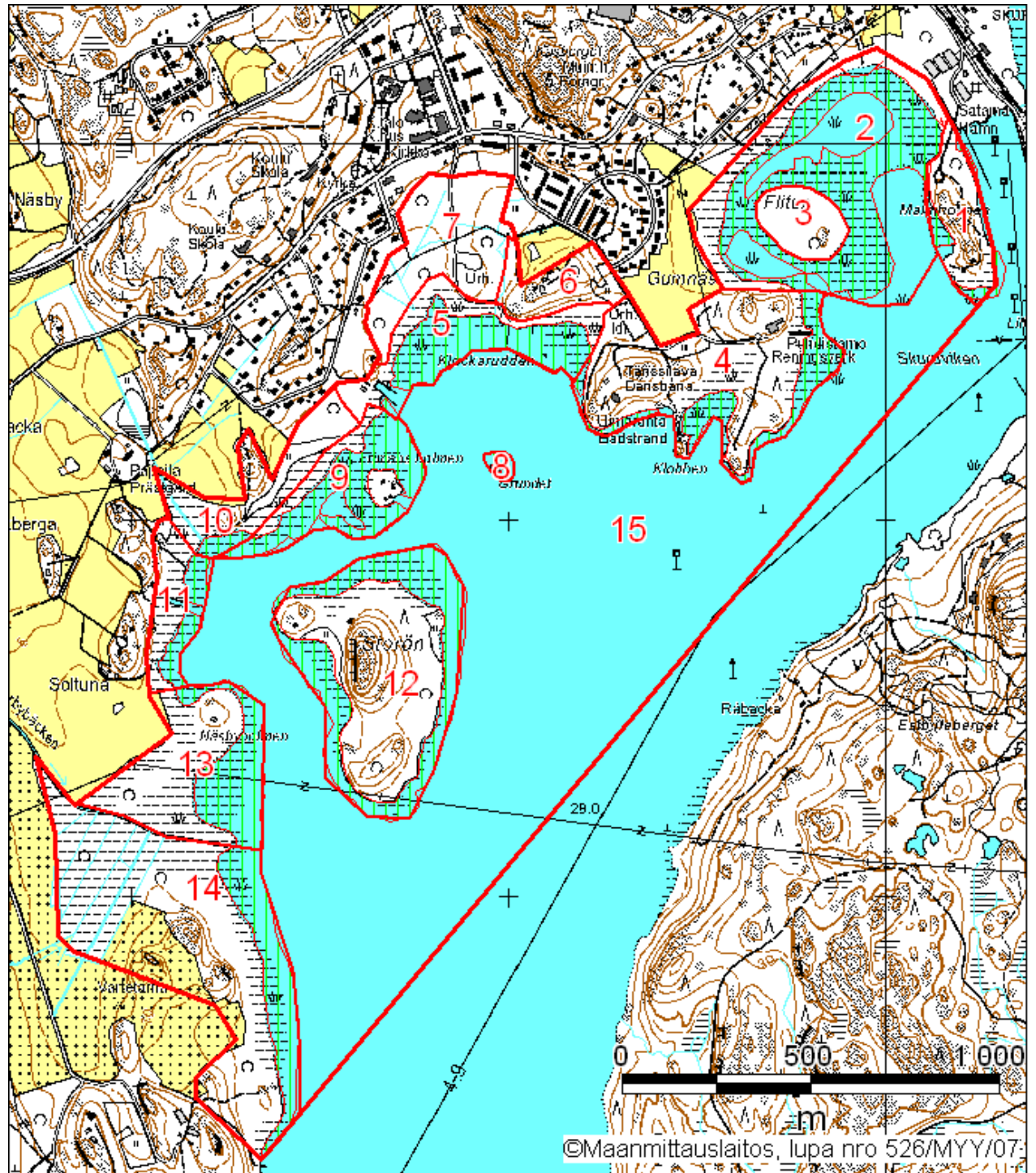
Suunnitelman vaikutus

Mikäli alueesta muodostetaan luonnonsuojelualue, tulee metsäluhdan luonnontila ja edustavuus paranemaan entisestään. Mahdollinen laidunnus voi muuttaa luhdan vähitellen metsälaitumeksi, mikä on Natura-suojelutavoitteiden kannalta eduksi.

Liite 4: Osa-alueet

Osa-alueiden kuvaukset luvussa 3.2 ja toimenpiteet luvussa 6.

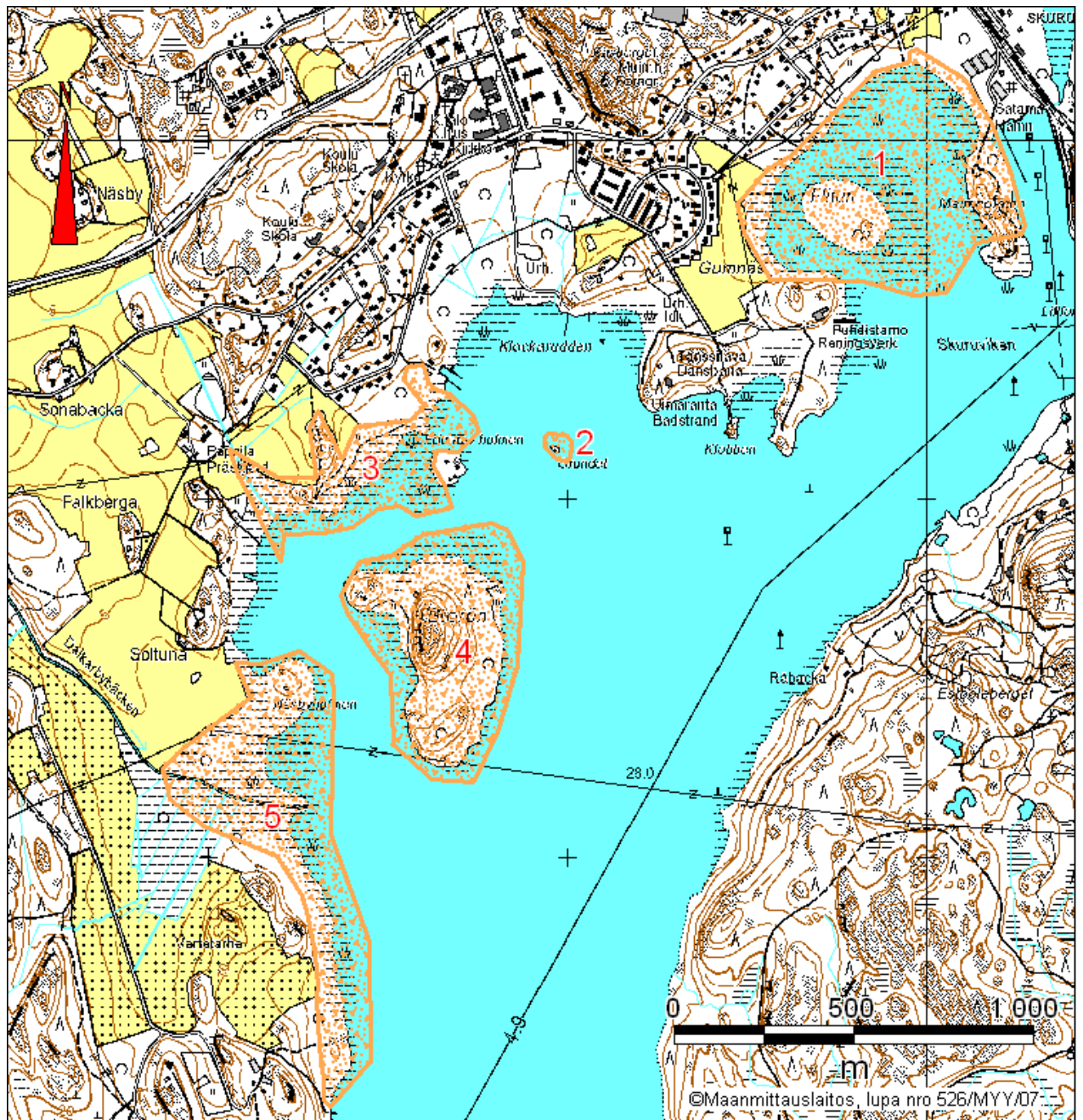
Ruovikkoalueet sisältyvät ranta-alueisiin.

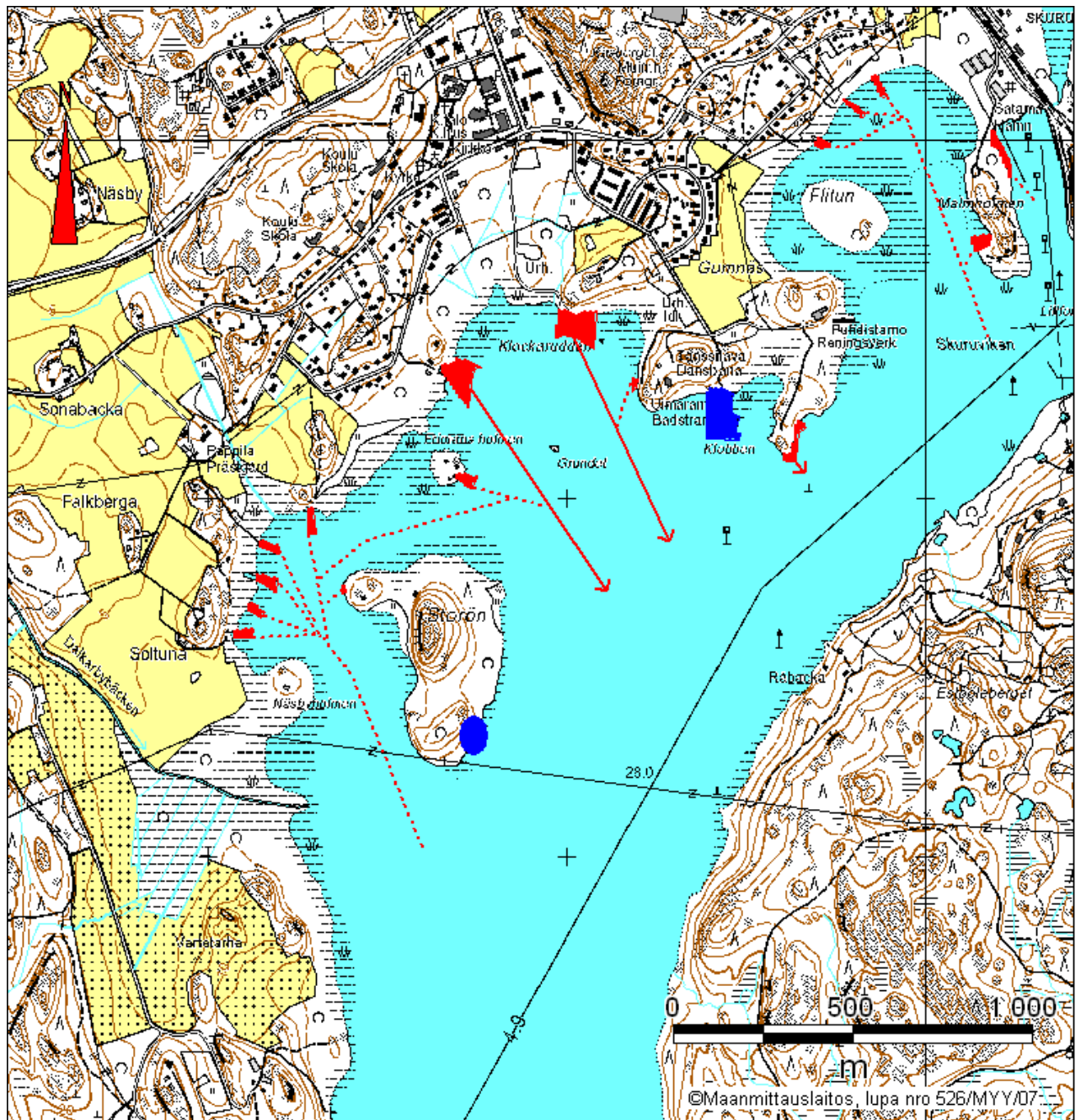
Liite 5: Arvoalueet

Luonnonarvoiltaan arvokkaimmat osat suunnitelma-alueesta:

- 1 Gumnäsladan-Flitun
- 2 Grundet
- 3 Näsbyn laitumet-Pappilanlahti
- 4 Storön
- 5 Näsbyholmen-Dalkarbyn ranta

Liite 6: Suunnitelma-alueen vesialueiden käyttö

Punaiset alueet: venevalkama ja -satama-alueet

- alueilla saa rakentaa ja pitää kunnossa laitureita ja venesatamarakenteita
- ruoppauksia voi tehdä jos ne rajoittuvat ruovikkovyöhykkeelle

Punaiset viivat: veneväylät

Yhtenäiset viivat: pääväylät

- väylät voidaan merkitä

- ruoppauksia ei pääsääntöisesti tehdä
- jos väylille muodostuu alle 2 m syvyisiä kohtia, voidaan nämä syventää ruoppaamalla
- ruoppauksiin tarvitaan ympäristölupaviraston lupa

Katkoviivat: väylät, joissa vain vähän liikennettä

- väyliä ei merkitä eikä ruopata
- Gumnäsfladan: väylää voidaan pitää auki kasvustoa niittämällä väylän kohdasta

Siniset alueet

Gumnäs: uimaranta ja siihen kuuluva Klobbenin saari

- normaalia rannan kunnossapitoa

Storön: rantautumis- ja nuotiopaikka

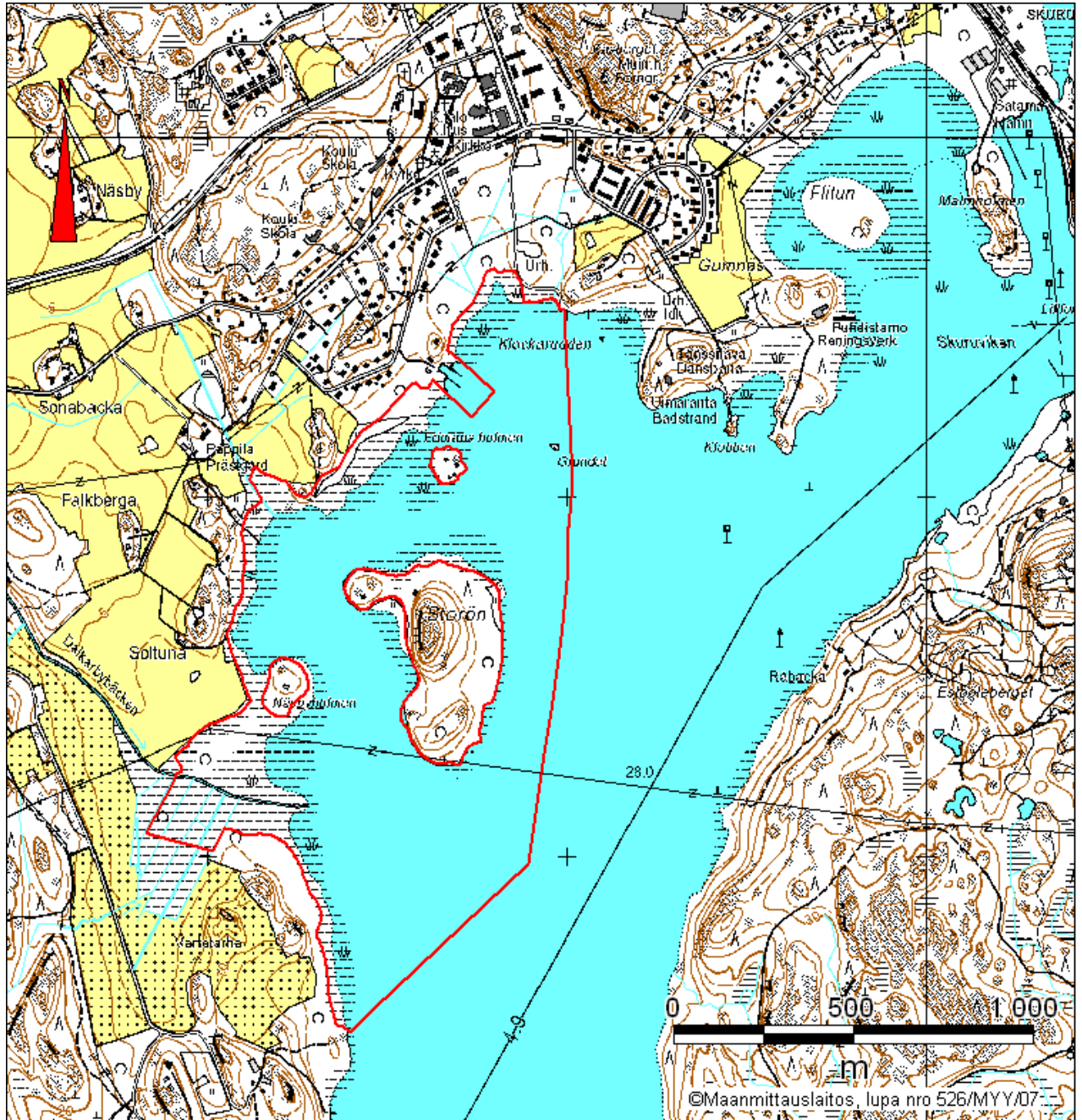
- nykyinen villi leiripaikka voidaan kunnostaa retkikäyttöön – paikalle sopii esim. laavu ja rakennettu tulisija
- ruovikoitunutta hiekkarantaa voidaan kunnostaa kasvustoa niittämällä tai kitkemällä

Liite 7: Pohjanpitäjänlahden luonnonsuojelualue, rajaus

Pohjanpitäjänlahden luonnonsuojelualue (Aluetunnus: YSA203762)

Uudenmaan ympäristökeskuksen päätös LUO 126, Dnro UUS-2007-L-801-251

Suojelualueen rajaus on merkitty punaisella viivalla.

Liite 8: Pohjanpitäjänlahden luonnonsuojelualue, rauhoitusmääräykset

Pohjanpitäjänlahden luonnonsuojelualue (Aluetunnus: YSA203762)

Uudenmaan ympäristökeskuksen päätös LUO 126, Dnro UUS-2007-L-801-251 (ote):

Alueella ovat voimassa seuraavat rauhoitusmääräykset:

1. Yleiset rajoitukset

Alueella on kielletty:

- rakennuksien, rakennelmien ja teiden rakentaminen;
- vesien perkaaminen ja patoaminen sekä kaikenlainen muu maa- ja kallioperän vahingoittaminen ja maa-ainesten ottaminen;
- uusien ojien kaivaminen ja uusien veneväylien ruoppaaminen;
- selkärankaisten eläinten tappaminen, pyydystäminen, häiritseminen ja pesien vahingoittaminen sekä selkärangattomien eläinten pyydystäminen keräämistä varten;
- kasvien ja kasvinosien ottaminen ja vahingoittaminen.

2. Sallitut toimenpiteet

Edellä olevien määräysten estämättä alueella on sallittu:

- metsästys ja kalastus;
- marjastus ja sienestys;
- laiduntaminen sekä rakentaa ja kunnossapitää siihen liittyviä rakenteita;
- olemassa olevien ojien kunnossapito ympäröivien alueiden kuivatustilanteen ylläpitämiseksi. Kaivumassat on läjitettävä suojelualueen ulkopuolelle;
- olemassa olevien laituriin, rakennusten, rakennelmien, veneväylien ja uimarantojen kunnossapito. Kaivumassat on läjitettävä suojelualueen ulkopuolelle;
- rantametsien hoito
- Uudenmaan ympäristökeskuksen hyväksymän hoito- ja käyttösuunnitelman mukaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeellisia alueen suojeluarvojen säilyttämiseksi.

3. Poikkeus rauhoitusmääräyksiin

- Edellä olevista rauhoitusmääräyksistä saadaan Uudenmaan ympäristökeskuksen hyväksymän suunnitelman mukaan poiketa, jos hanke ei vaaranna alueen luonnonarvoja.